D'N DRIBBEL

v.v. Spoordonkse Boys

Mei 2016 · Jaargang 24 · Nummer 1

Welkom in gastvrij Oirschot

De leukste horeca-bedrijven in Oirschot

Eetcafé Sint Marten
Bruin-café Oud Brabant
Café Biljard De Woudgalm
Café 't Vrijthof
Brasserie restaurant La Couronne
Restaurant De Meulen

Hotel-café Pension St. Joris
Party-catering Le bon vivant
Cafétaria 't Trefpunt
Gasterij "de Beurs"
Restaurant-kegelcentrum D'n Oirschotse kegel
Café De Nachtegaal
Bistro De Oude Smidse

Dorpscafé RS12
Chinees-indisch restaurant Jasmine Garden
Grand-café De Wildeman
Café-zaal Vingerhoeds
Friethal De Put
Restaurant De 3 Cronen
Restaurant-zaal 't Zand

De club van eenentwintig

internationaal transport op- en overslag

gebr. v. beers bv oirschot

Inhoudsopgave

04 VOORWOORD
05 VAN DE VOORZITTER
06 VOETBAL TECHNISCHE COMMISSIE
07 DIERENGELUIDEN
10 DRIBBEL SPECIAL
20 'T DERDE EN DE VLOEK VAN DE ALTIJD DURENDE DORST!
22 OPENING NIEUWE KANTINE
24 DIE DEUTSCHE ABEND
26 BEACH EVENT 2015
29 VRAAG 'T AAN, NICK NEGGERS
31 DE ELF VAN, RENZO "PASOLINI" SMETSERS
32 SPONSORS AAN HET WOORD
38 SUPPORTERS LANGS DE LIJN
44 SELECTIEWEEKEND 2015
46 DE GRIFFEL, SUZAN BEEKMANS

Colofon

Redactie
Teun van Bommel
Daan van der Heijden
Roel van Nunen
Sjoerd van Ham

Oplage
375 stuks

V.V. Spoordonkse Boys
Sportpark ´t Horstje
Broekstraat 3B
5688 JW Oirschot
0499-572663

Bestuur
Voorzitter: Henk van Rooy
Secretaris: Marion van Dijk
Penningmeester:
Wilma Okkerse - van Gestel
Jeugd Commissie: Marloes Beekmans
Accomodatie Commissie: John Beerens
Bar Commissie: Arie Berben
Activiteiten Commissie: Erik Bullens
Dribbeltoernooi Commissie:
Hans van Heesbeen
Voetbal Technische Commissie:
Jan Smetsers Czn
Sponsor Commissie: Piet Vlemminx

E-mailadres algemeen
info@spoordonkseboys.nl

E-mailadres clubblad
dribbelredactie@spoordonkseboys.nl

Media
Website: www.spoordonkseboys.nl
Facebook: facebook.com/spoordonkseboys
Twitter: www.twitter.com/spoordonkseboys

Voorwoord

Beste voetbalvrienden,

Deze eerste uitgave van ons clubblad komt dit seizoen wat later dan je van ons gewend bent. Dit komt door verschillende omstandigheden. Maar we zagen het al voor ons: Stel je eens voor dat het buiten vies koud is en een beetje druilerig, de regen klettert tegen het raam aan. Het hondje ligt voor de open haard en jijzelf met ''D'n Dribbel'' in je hand lekker lezend de dag doorkomend. Dat is toch heerlijk!

Het weer is momenteel gelukkig niet meer van die standaarden, maar de Dribbel blijft vertrouwd en heerlijk leesvoer! En je hebt wel degelijk veel te lezen in dit (ver)nieuwde blad. We hebben in samenspraak met het Bestuur gekozen om zaken als reguliere wedstrijdverslagen te digitaliseren en op onze prachtige nieuwe site te plaatsen. In deze Dribbel zijn een ander aantal rubrieken waarmee je de komende tijd wel doorkomt en die zeker het lezen waard zijn.

Zo vind je zoals altijd de gebruikelijke rubrieken zoals De Elf van… (Renzo Smetsers), de Griffel (Suzan Beekmans) en Vraag 't Aan (Nick Neggers). Daarnaast hebben we enkele nieuwe stukken in deze Dribbel staan. Zo zie je in deze editie van de Dribbel een interview met onze hoofdsponsors en beantwoorden ze vragen over ondernemerschap, hun connectie met Spoordonk en hun opinie tegenover sponsoring. Daarnaast een keertje extra aandacht voor niet de heren binnen de lijnen, maar buiten de lijnen: De supporters! Je ziet het in ''Langs de Lijn.''.

Hét evenement van onze voetbalvereniging krijgt ook een speciaal plekje in deze editie. Er staat een complete ''Dribbeltoernooi Special'' op je te wachten! Met verhalen over de teams, de sfeer in de tent, de geschiedenis van het toernooi en een uitkijk naar de toekomst. We hebben Jan Verouden en Henk van Rooy de hemd van het lijf gevraagd!

Veel plezier met onze fonkelnieuwe kantine en zoals altijd veel voetbalplezier gewenst!

De Dribbelredactie

Van de Voorzitter

Spoordonk, mei 2016

Beste mensen,
Een nieuw clubblad heeft U in Uw handen, het heeft even geduurd, maar dan is het er eindelijk dan. Hoe het er precies uit gaat zien, kan ik op het moment van schrijven, zo net na het einde van de competitie, ook nog niet precies zeggen.

Onze redactie heeft keihard gewerkt om er iets speciaals van te maken, geweldig veel pech gehad met computers e.d., nou ik hoop, dat het U bevalt, lees hem door, leg hem eventueel maar eens even aan de kant, om er misschien na verloop van tijd toch weer eens in te kijken, want als ik alle verhalen van de redactie moet geloven, wordt het een heel mooi clubblad.

Wat ook heel erg mooi geworden is, juist ja, onze kantine. Ik kan wel stellen, dat de commissie die onze kantine een “andere look” hebben gegeven, een pluim verdienen. Het ziet er echt prachtig uit, heel veel dank aan Arie, Jeanne, Petra, Marion, Janus en die vele vrijwilligers, die er vele uren in hebben gestoken om tot dit mooie resultaat te komen.

Ook op het gebied van digitalisering, maken we grote stappen en zijn we als club erg bij de tijd. De schermen met het “narrow-casting systeem” zorgen voor voldoende informatie, alles is duidelijk en goed zichtbaar en het scheelt enkele vrijwilligers heel wat tijd. Maak er net als van onze website gebruik van. De juiste, maar ook de laatste informatie is daar altijd te vinden, daar zorgen onze nieuwe webmasters Jan en Sam voor.

Verder is het bestuurlijk erg druk, alcoholbeleid, normen en waarden, we zijn er als bestuur maar druk mee. De gemeente, KNVB en andere instanties zorgen er voor, dat we bij vele vergaderingen aanwezig moeten zijn. Geen probleem, het is voor onze club en als we iets meer weten, melden we dat aan Uw. Wel rekenen we op Uw medewerking, maar dat is vanzelfsprekend. We willen zeer zeker geen boeman spelen, als bestuur, maar wat “nix<18” betreft, moeten we ons gewoon aan de wet houden en ik reken op Uw begrip, als onze vrijwilligers U hierover aanspreken. Ook zijn we als bestuur van Spoordonkse Boys in onderhandeling met de gemeente over het nieuwe subsidiebeleid, dat doen we in eerste instantie samen met de korfbalclub.
Dit subsidiebeleid wordt door de gemeente “op de schop” gegooid. Het wordt zeker niet meer en we moeten voor die subsidie iets terug doen richting Spoordonk. We willen dus nadrukkelijk aanwezig zijn, om voldoende informatie te vergaren, zodat we op de hoogte zijn van alle “spelregels”. Om te kunnen blijven sporten op ons sportpark ’t Horstje. Wel hopen we op voldoende samenwerking met de andere Spoordonkse verenigingen, want wat mij nu, na een paar informatieavonden op het gemeentehuis wel duidelijk is. Samen houden we Spoordonk, als een mooi dorp met voldoende voorzieningen op de kaart.
We kunnen het momenteel niet maken om eigenwijs en eigenzinnig te werk te gaan.
We hebben alle inwoners van Spoordonk daar bij nodig.

Wat het voetbal betreft, op dit moment hebben de lagere elftallen de laatste wedstrijden gespeeld, speelt ons 2e nacompetitie en maakt ons 1e ook nog kans op deelname daaraan. De jeugd spelen nog wat toernooien en krijgen we nog ons Dribbeltoernooi. Laten we hopen, dat wanneer U dit leest, iedereen weer heerlijk genoten heeft van dat geweldig spelletje, dat we voetbal noemen. Ik hoop U, in ieder geval, de komende tijd dus weer te zien op ons sportpark, bij wedstrijden, toernooien of andere activiteiten, zoals onze feestavond op 3 juni, als speler of speelster, vrijwilliger of supporter, maar in ieder geval met een warm hart en met heel veel steun voor onze mooie club Spoordonkse Boys.

Aan mij zal het in ieder geval niet liggen en ik reken op U allen.

Henk van Rooy.
Voorzitter v.v. Spoordonkse Boys

Voetbal Technische Commissie

Spoordonk, mei 2016

Beste leden,

We hebben door de vele afgelastingen in de winterperiode best een heel erg druk voorjaar gehad, ook als VTC, want het regende afmeldingen, gewoon niet normaal, hoe makkelijk mensen afmelden en op wat voor tijdstippen. We hadden het elke week, als VTC druk om alle elftallen met voldoende spelers op pad te sturen. Gelukkig konden we heel vaak een beroep doen op onze A-junioren, die ons maar wat keren “uit de nood” hebben gered. We hopen in het komende seizoen, op veel minder afmeldingen, want je laat je team toch niet in de steek.

Op moment van schrijven is het mei 2016. We zijn als VTC flink gaan inventariseren, samen met de leiders van de lagere elftallen, of we in het komende seizoen bij Spoordonkse Boys over 6 of 7 seniorenelftallen beschikken op zondag. Nou dat worden er 7, plus natuurlijk de veteranen, maar dan hebben we wel iets minder spelers per elftal als in het afgelopen seizoen.

Wat betreft onze selectie, beide elftallen draaien boven de middenmoot mee, het 2e is 4e geworden en gaat nacompetitie spelen en wie weet is er ook nog een mooie “uitschieter” in de laatste competitiewedstrijd voor ons 1e elftal. Zoals bekend is het contract met onze hoofdtrainer Jasper van Hoof met een jaar verlengd. De spelersgroep en de staf van de selectie, maar ook het bestuur, VTC en Jasper van Hoof hebben er alle vertrouwen is, dat er nog meer dan voldoende progressie uit deze spelersgroep is te halen. Naast de huidige, al best wel goede resultaten, zullen we de nog “mooiere resultaten” dan ook zeker heel graag verwelkomen.

Wat lagere elftallen en veteranen betreft, blijf lekker voetballen. Gebruik je verstand, hou je aan de spelregels. Accepteer de beslissingen van de scheidsrechter, hij is ook maar een mens, net als jij.

Ook normen waarden en respect zijn geen cliché-achtige woorden, maar gedraag je als lid van Spoordonkse Boys ernaar. Wat de resultaten betreft een mooie 3e plaats in de competitie voor ons 3e elftal, Middenmoot posities voor 5e en 7e elftal, ons 4e (net boven onze buren uit Oirschot geëindigd) en 6e (helaas laatste) sprokkelden weinig punten bij elkaar. Wie weet wordt dat komend seizoen wel heel veel meer, want plezier en inzet is er voldoende. Onze veteranen, deden het gewoon goed en als we alle uitslagen op een rij zouden zetten, dan valt de score zeer zeker naar de goede kant.

Voor de goede orde, ons scheidsrechterskorps bij de seniorenafdeling wordt steeds ouder. Scheidsrechters, kunnen we nog steeds gebruiken en ook, al is het maar voor een paar keer per jaar een wedstrijd te leiden, heb je interesse, schroom niet en geef je op bij Jan Smetsers 0499-571962.

Dan is er ook een wijziging binnen de VTC, Corné Neggers en ondergetekende gaan stoppen, daarvoor komen Joost Vlemminx, Hans van Heesbeen en Mark Hoppenbrouwers de VTC versterken, Ik wens ze samen met Frans, Jurgen, Mieke, Jan en Johan veel succes toe.

Namens de Voetbal Technische Commissie,
Henk van Rooy

Dierengeluidenspel

Op vrijdag 18 september stond het dierengeluidspel voor de f, e, d jeugd, het g-team en de mini's op het programma. Paraplu's, regenjassen, vuilniszakken en al het nodige om zelfs onze billen droog te houden werden uit de kast geplukt. Aangekomen bij het bos achter het zwembad van Laco bleek het perfect weer te zijn voor de dieren in het bos. Koen de Kikker, Geert de Kip, Anouk de Poes en zelfs Roel de Koe lieten hun stem duidelijk horen. Aan de kinderen van het voetbal en de korfbal de taak om deze en nog vele andere dieren die zich "verstopt" hadden te vinden.
En dat niet alleen… nee de dieren wilden alleen hun handtekening weggeven wanneer zij de eerste volgende waren op het lijstje. De kinderen (en ouders) hadden hun oren en ogen op scherp gezet maar dit was nog niet altijd even makkelijk. Na 4 keer het varken voorbij te zijn gelopen nog steeds de vraag: "waar zit dat beest toch"?. Ja jongens, een varken schreeuwt niet zo hard als Mats het Schaap, Tjeu de Aap en Iris de Duif. Maar één ding is zeker, ze schreeuwen zeker niet zo hard als jullie!

Bedankt dat jullie met zo'n grote opkomst zijn gekomen en we zien jullie graag weer bij de volgende activiteit!

Groetjes van de ACC.

Catering Verhagen

van Straten
GELEIDERAIL B.V.

'T ZAND

PROJECT CATERING

DRIBBELT

SPEC

Het Dribbeltoernooi van Spoordonkse Boys, iedereen kent het wel. Maar wat velen niet weten is hoe dit toernooi is ontstaan en heeft kunnen doorgroeien tot, naar eigen zeggen, het grootste 6 tegen 6 toernooi van Europa. Waarom komen er teams van heinde en verre om hier te komen voetballen en feesten? Waar wordt waarde aan gehecht en wat maakt hét toernooi nou zo mooi? Om antwoord te krijgen op deze en andere vragen sprak de redactie van D'n Dribbel met twee oud gedienden: Henk van Rooy en Jan Verouden.

Henk brand los: "Officieel is het begonnen in 1992, toen wilde een aantal mannen een feestavond met feesttent organiseren met iets geks." Jan vult direct aan: "Het verhaal is begonnen toen ik in het bestuur ben gekomen. Toen kwam het 50-jarig bestaan van de vereniging eraan en waren we aan het kijken of er budget was om hier rondom iets moois te organiseren. Een budget was er niet, maar als we met ons idee geld konden verdienen mochten we het organiseren. Toen zijn we inderdaad begonnen met een feesttent met een leuke toevoeging: worsteldames!"

Op de vraag of daar nog foto's van zijn moet Henk het antwoord schuldig blijven. "Dat weet ik niet, maar ik weet nog dat Janus Hems vaak in z'n onderbroek tussen die dames lag te vechten. Maar zo zijn we begonnen, toch Jan?" Jan: "Jazeker er waren dames in een modderbad en die vochten met elkaar, het was heel interessant om naar te kijken, haha." Een pakkende conclusie van dit fenomeen wordt direct door de Dribbelredactie getrokken: "Dus toen wij net één jaar waren stonden jullie hier te moddervechten met halfnaakte dames?" Beide heren reageren

TOERNOOI CIAL

lachend. “Ja precies!” “Zo is het begonnen en dat heeft het eerste geld opgeleverd voor de club. Maar toen was er dus nog geen voetbaltoernooi, dit was om het 50-jarig bestaan te vieren. Na dit feest zeiden we tegen elkaar dat we eigenlijk ook een keer een toernooi moesten organiseren met veel volk. En we zagen ook dat het Knoerttoernooi uit Wintelre succesvol was en dat vonden we ook een mooi concept. Dus toen zijn we in 1993 begonnen met 40 teams op één dag. Dat was een harstikke leuk toernooi en het was volle bak in de tent, alleen het niveau verschil tussen de teams was enorm. Het was als het waren Sjoerdje van Ham, Stijntje Snelders en Roel van Nunen tegen Henk van Rooy, Leon Schepens en John Schepens. Dus het verschil tussen die teams was veel te groot. Het zou goed kunnen dat het eerste van Oirschot, die voetbalde destijds mee onder de naam van Gebr. Van Beers, tegen de veteranen stonden te voetballen. Gebr. Van Beers won het eerste toernooi trouwens. Die wonnen zelfs de eerste twee edities. Inmiddels zijn ze al 13 jaar hoofdsponsor. Hij vindt het een geweldig toernooi en vindt het mooi dat hij iets kan doen voor de vereniging. Sponsoren is niet anders dan gunnen. Maar terugkomend op de eerste jaren, het kon dus dat Buurtvereniging ‘t Geeneind recht van de koeien afkwamen en met de stront aan hun schoenen zo het veld op stapten. Daar is helemaal niks mis mee, want ze waren kei gezellig, maar voetballend waren ze net iets minder.”

De officiële oprichters van het Dribbeltoernooi zijn (in willekeurige volgorde) Jan Verouden, Jo Neggers, Frank Neggers, Jan van Gestel, Piet Roefs, Albert Swaans en Piet Snelders. Allen rond de 30

jaar toen ze het toernooi begonnen te organiseren. De eerste keer was er dus de feestavond met worsteldames om het 50-jarig bestaan te vieren. Met dat geld is de club in 1993 begonnen om het voetbaltoernooi erbij te organiseren. Vanaf dat moment is Henk van Rooy er ook bijgekomen. Jan gaat verder. “Van die feestavond in het eerste jaar hadden we erg hoge verwachtingen. We hadden ons voorgesteld van daar komen iets van 3000 man. Er waren er zeker 35… maar de tent was groot zat! We hadden jan en alleman uitgenodigd, zelfs uit Haren. Een man of 15 kwam uit Haren, maar dat was dus ongeveer de helft van wat er binnen zat. Het was een kei gezellige zaterdagavond. Daarna zijn we dus het toernooi begonnen. De eerste versie was mooi, alles ging nog met briefjes en borden. We hadden maar een aantal scheidsrechters.”

Henk: “Een groot verschil met vroeger is dat nu bijvoorbeeld alles digitaal gaat. Vroeger begonnen we ook al in oktober met de eerste vergadering en nu in januari. Of standen verwerken met kaartjes en alles opschrijven in plaats van in de computer invoeren. Daar zat veel werk in. Ook hebben we het secretariaat weleens in de tent gehad. Werkte totaal niet. Harde muziek overal mensen en veel te veel lichten.” Jan vult aan: “Ik weet nog dat we voor het eerste jaar alles digitaliseerde. Toen hebben we ook alles nogmaals geschreven, omdat we het digitale systeem niet vertrouwde, haha.”

Op de vraag hoe het was om de stap te maken van een feestavond naar een toernooi met 40 teams gaan beide heren verder. “Dat was inderdaad wel even wennen. Maar het concept was in principe enigszins hetzelfde als het Knoertoernooi. Daar hebben we onze ogen de kost gegeven. Beter goed gejat dan slecht verzonnen. Maar het jaar daarop hadden we meteen weer 40 teams. Zat meteen vol, dus er moest wel iets zijn met ons toernooi dat mensen meteen weer terug wilde komen.” Henk vervolgt. “We hadden dus 40 teams, de eerste 4 gaan door in 8 poules, dan blijven er dus 32 over en die vechten het uit via een knock-out systeem wie met de beker ervandoor gaat. In het jaar daaropvolgend hadden we op den duur zoveel aanmeldingen dat we zeiden we gaan naar 50. Dit was in 1995. Alleen toen ontstond het probleem dat je nooit goed uitkwam als je de huidige constructie zou vasthouden, dus was het idee van ‘de beste nummers vier gaan door’ en dergelijke geboren. In dat jaar won het team Bar Le Clochard, het beste team dat ik ooit op het Dribbeltoernooi heb gezien. Dat waren gewoon Willem II spelers. Die speelde mee onder de naam van Le Clochard, daar mochten we niks van zeggen tegen Willem II. Ze zeiden zelf dat het een ‘vriendenteam van Were Di’ waren. Niet heel raar dat dit team in ’95 won. Maar goed. Na dit jaar kwam een beetje het probleem van het blijvende niveau verschil. Dit waren als het waren Dries en Stijn Wuytens die hier tegen boeren uit Vessem kwamen spelen. Dus zeiden we tegen elkaar, we nemen de gok, we gaan naar twee dagen! We wisten dat we een eendaags toernooi snel konden vullen, dus misschien ook wel een tweedaags toernooi. Het jaar daarop werd een een 2 keer 40 teams toernooi georganiseerd.”

Jan: “Toen we begonnen had natuurlijk niemand een mobieltje. Toen hadden we drie toestellen in het secretariaat staan, van die telefoons die je van de houder kon halen, heel hip. Die stonden heel de dag roodgloeiend. De telefoontjes bleven komen. Het toernooi was binnen een ochtendje helemaal vol”.

Henk vervolgt. “Vooral de eerste dag stroomde zo vol, we hoefde niet te bellen of niks te doen. We

hoefde alleen maar te zeggen dat het Dribbeltoernooi er weer aan kwam en BOEM! Vol! We hoefden in die tijd niet te adverteren of niks, het ging vanzelf omdat voornamelijk mond-tot-mond werd verspreid hoe leuk ons toernooi was. En nog steeds is! Er was eigenlijk maar één man die de hele dag aan het bellen was en dat was Pietje Snelders. Die was óveral spelers aan het halen. Want dan had ie weer 'Adil Azouzie' gevraagd om met zijn team mee te doen. Die stond dan tot 5 voor 10 voor bij de parkeerplaats te wachten en te bellen want d'n dieje en d'n dieje moet nog komen, want hij had beloofd om te komen! Ook met Johan Wal erbij, twee van die rooie koppen, haha! Die gingen dan voor Living Colors te veld!"

"We hebben ook een keer gehad dat er een team uit Vlijmen kwam. Die vroegen toch of we hun geldzak in de secretariaat konden achterlaten. Daar zat toch nogal wat geld in. Dit wilde we eigenlijk niet doen, maar er was niemand die dat zei, want die mannen kwamen van een woonwagen-kamp en als we er iets van zeiden dachten we dat dit weleens gevolgen zou kunnen hebben voor onze gezondheid. Haha, maar dan waren we standen aan het verwerken en kwam er ineens zo'n kampsjaak binnen, zei niets en pakte wat geld uit de zak en liep weer weg, haha.

Niemand zei van: Meneer wat doet u? Haha."

Menig team op het Dribbeltoernooi doet mee onder een bedrijfsnaam, vaak de sponsor van dat team. Op de vraag hoe dat onderling speelde tussen de bedrijventeams en of er concurrentie was geeft Henk antwoord.

Henk: "Er is zeker veel concurrentie! Bedrijven vinden en vonden het altijd mooi om te sponsoren en met hun shirt zo hoog mogelijk te eindigen! Maar Jurgen van Heertum en Arie Smetsers die konden mij wel schieten. Die deden namelijk ook altijd mee met het team van Van Heertum of Smetsers, en toentertijd had je dus het team Living Colors met spelers als André van Gerven, Frank de Kort, Jeroen Matteucci en nog enkele andere. Op één of andere manier moesten de teams van Van Heertum/Smetsers altijd wel ergens in het toernooi tegen Living Colors. Dan zeiden ze gewoon tegen mij: "Dat doe je expres, Tommes!" Ze werden gewoon écht kwaad. Dan werden zij bijvoorbeeld 3e in de poule en drie keer raden tegen wie ze het op mochten nemen: Living Colors. En dat wonnen ze nooit. En het jaar daarop werden ze 2e in de poule en mochten ze wederom tegen Living Colors en verloren ze weer. Kwamen ze weer naar me toe, zó kwaad!"

"Living Colors won het toernooi in 2001, ook het jaar dat de eerste damesteams mee begonnen te doen. Dat was prachtig! Zó mooi, tranen in m'n ogen dat een Spoordonks team voor de eerste keer het toernooi won. Want vergeet niet, er was nogal wat concurrentie en écht goede teams! Het wordt ook door bedrijven opgepakt om hier met het beste team naartoe te komen en te zeggen we gaan die beker pakken! Henk vervolgt: "Wij hebben nog ooit meegedaan onder Wubbolts Assurantiën, met Gerrie en Arnold Mühren in ons team. Dan betaalde Wubbolts die mannen 2 keer 500 gulden en was het snel geregeld. Maar die mannen werden uitgeschakeld in de knock-out ronde en dan keken beide heren op de klok en zeiden ze van: "Mooi, we hebben nog tijd over om naar Doetinchem te rijden om daar nog een balletje te trappen." Daar konden ze ook nog een of andere bal hooghouden en weer wat geld voor vangen, haha. Dan hadden ze het geld weer en waren ze weer meteen weg. Haha, die zag je niet achteraf in de feesttent." Jan haakt in. "Maar goed, zo waren en zijn er dus een hele hoop teams die zo spelers regelen. In het begin werden deze spelers ook gebruikt als reclamemiddel. Arnold en

Gerrie Mühren dus, Michael Lamey, Frenkie de Jong en Michel van de Corput, hij speelde vroeger bij Feyenoord. Anderen waren John de Bever en Pascal Langenhuijsen, dat waren jongens die zo overal gevraagd werden. Zo had je twee jaar geleden ook Davy Pröpper en nog altijd Frankie van de Struijk. Frank zal in zijn tijd bij Vitesse Pröpper toen wel meegenomen hebben. Maar die laatste zal komende jaren wel niet meer mee doen. Henk lacht: “Nee goed, die kan ook niet meer mee over natuurlijk, haha.”

Henk vat het gesprek tussentijds mooi samen. ***“Het is gewoon een geweldig toernooi met al z’n gezelligheid, maar daarnaast is het voor Spoordonkse Boys van groot financieel belang, want het levert gewoon veel geld op wat we goed kunnen gebruiken.”***

Op de vraag of de sfeer door de jaren heen veranderd is zijn de heren duidelijk. “Vroeger was het natuurlijk wat kleiner en waren er meer teams uit de buurt. Dan had je teams uit Heeze die met een bus vol kwam en 6 teams leverde. Of Liempde met een aantal elftallen. Er is een tijd geweest dat het Dribbeltoernooi ook heel veel teams trok van ‘boven de rivieren’ bijvoorbeeld uit de plaats Munster. Als die jongens klaar waren met voetballen en een potje bier op hadden, kregen die toch een ander soort humor dan wij. Dat vonden we weleens minder. Maar goed, we hebben de afgelopen jaren ook altijd de jongens van de Blue Allstars uit Dordrecht over de vloer en dat zijn harstikke leuke gasten. Vooralsnog is er aan de sfeer niet veel veranderd. We hebben altijd van alles gedaan. Voor de kinderen bijvoorbeeld is er altijd iets te doen zoals een clown, je kan je laten schminken er is een springkussen en een pannaveldje. Ook hebben we weleens Panna workshops gegeven en ‘hard schieten’. Het was, is en blijft een toernooi waar iedereen welkom is en wat voor een groot voetbalfeest zorgt. Een voetbaltoernooi waar een leuke en ongedwongen sfeer hangt.”

De Dribbelredactie beaamt dit. “Het ultieme Dribbeltoernooi gevoel voor ons is inderdaad een lekker potje voetballen, daarna met goed weer de schoenen uitschoppen en lekker in tenue op het terras met je kop in de zon en een pilsje in de hand gaan buurten met je vrienden.”

Henk vervolgt. “Op zondag moet het een écht voetbaltoernooi blijven. Op zaterdag wilden we graag teams die gewoon een fijn potje voetbal spelen en meer recreatief voetballen. Zondag is een dag voor de teams die het voetbal spelen. Die naast voor hun plezier, meer voor het resultaat spelen.”

Jan: “We hebben een tijd gehad dat we 2 keer 50 teams hadden en zelfs een keer 50 en 60! We hebben toen weleens gedacht: wat is het succes van het Dribbeltoernooi? Dat weet ik nu niet precies, maar toen wist ik in ieder geval dat je elk jaar 20% nieuwe aanwas had, omdat vooral mond-tot-mond het Dribbeltoernooi werd verspreid

onder voetballers. Dat bracht altijd weer een vernieuwing aan teams met zich mee wat ook leuk was, mede omdat de nieuwe teams weer frisse energie en enthousiasme brachten. Er is dan bijvoorbeeld een team geweest uit Veghel en die spelers vertellen dit aan een aantal andere teams door in die buurt en ineens komen die ook. Dat is mooi om te zien."

Henk: "Weet je wat ik wel apart vind. Voorbij Oost- West- en Middelbeers komt er haast geen team. Bladel, Bergeijk, Diessen, Reusel en Netersel zien we nooit. Er komen veel meer teams uit Boxtel, Vught, Eindhoven, Tilburg en die kanten uit. Maar voorbij de Beerzen niet veel. Waarom snap ik niet, maar het is zo. Wat ook heel leuk is, is dat we ook een keertje teams uit Frankrijk, België en ook Duitsland hebben gehad. Toen was ik in Toscane op vakantie en stond met een aantal Franse jongens op de camping te buurten en te voetballen. Ik begon het over het Dribbeltoernooi te hebben en zij zijn toen ook komen voetballen. Die hebben toen bij Arie Berben thuis geslapen, harstikke mooi. Een ander voorbeeld is van ons Anke. Zij had in Zuid-Afrika wat Duitse jongens ontmoet, die zijn later ook gekomen. Met het toernooi vroeg de Duitse speler aan me hoe hij zijn team moest noemen? Ik zei hem dat hij dat helemaal zelf moest weten. Hij vroeg waar Nederlanders een hekel aan hebben. Waarop ik zei: Bayern München, Beckenbauer en 1974. Ze noemden hun team toen 'Bayern Beckenbauer Neunzehn-hunderdvierundsiebsig', haha."

Jan vult aan. "Nou ik heb het zo ook weleens gehad, waren we op vakantie in het buitenland en kwamen we Nederlanders tegen. Raakte we aan de praat, vroeg hij waar ik vandaan kwam en bij het woordje Spoordonk zei hij meteen: Dribbeltoernooi! Kijk, dat is wel heel leuk en een compliment voor het toernooi."

Henk: "Een mooi moment was altijd als John Roefs kwam. Dan was maandagavond de tent afgebroken en werd het laatste bier opgedronken en waren we allemaal in afwachting hoeveel het had opgebracht. Die wist wat de omzet geweest was. Ikzelf was altijd zeer benieuwd naar wat het was en belde elke dag na zodat John gek van me werd. Dan zei hij dat ie nog geen rekening van een team had gehad of iets dergelijks, maar volgens mij wist ie het vaak al na enkele dagen en vond hij het gewoon leuk om me in spanning te houden."

Het Dribbeltoernooi is een toernooi waar heel de club naartoe leeft. Er wordt veel werk voor verzet en uiteindelijk brengt het ook veel op. De laatste jaren zelfs bijna net zoveel als de jaarlijkse sponsoropbrengsten. Het is dus van belang dat het toernooi in stand wordt gehouden. Naar eigen zeggen is het zelfs het grootste toernooi in zijn soort van de Benelux of zelfs van Europa.

De heren gaan verder. "Of dat het echt het grootste 6 tegen 6 toernooi van Europa is weten we niet, maar dat het groot is, dat is zeker. Je hebt in ieder geval in Nederland nergens een toernooi waar structureel ongeveer 100 teams komen. SBC en Wilhelmina Boys bijvoorbeeld, daar komen maar 18 teams." Jan: "We hebben er ook eens over gedacht om 100 teams op zaterdag te laten komen en 50 op zondag weer terug te laten komen. Maar dat was toen niet handig met de velden. Dan zou je inderdaad een slaaptent neer moeten zetten en vooral op

zaterdag meer moeten doen in de tent. Met die zaterdag zitten we namelijk nog weleens mee te spelen. We hebben bijvoorbeeld de band Fragment weleens gehad, of Lucky Ajax. Met het 60-jarig bestaan hebben we elk team een voetbaltas meegegeven. Daar zat van alles in, shirtjes, drinken en zelfs condooms, haha. Henk lacht: "Ja d'r zijn hier wat liefdes ontstaan hé! Wat er allemaal buiten de tent afspeelt, haha.
Ik weet nog wel dat we de editie hadden dat Fragment op zaterdag kwam. Ik had geen idee wie dat waren. Maar de band Fragment kwam spelen en het was gratis entree. Nou toen hadden we geen problemen met de zaterdagavond want de tent liep helemaal vol. Zelfs zó vol dat we met het bestuur arm in arm bij de ingang gingen staan, want het was té vol."

Jan vervolgt: "Ik weet ook nog wel dat we dus Lucky Ajax hadden in de middag. Maar ik geloof niet dat het ooit in Spoordonk zo hard heeft geregend in twee uurtjes tijd als toen. Er was werkelijk waar niemand. Die mannen kosten geloof ik 1500 gulden. Na die regenbui kwam dus Fragment en om 9 uur 's avonds zaten er geloof ik 25 man binnen. Ik dacht: O nee, daar gaan we met onze goede bedoelingen. Dat gaat een duizend of 6 kosten in plaats van opleveren! Maar om 10 uur half 11 kon er geen man meer bij."
Henk: "Toen was het bier op d'n duur ook gewoon op, zo druk was het."

Wij vullen aan. "We begrijpen dat er vaker geluiden zijn geweest van: Laat toch een band komen, want dan heb je die tent vol en is er meer gezelligheid en ook meer omzet. Hoe denken jullie daarover?"

"Nouja, er zijn wel mensen die per se zo'n band willen op zaterdag. Maar goed, wij zijn onze Aart van de Wouw gewend, onze show DJ! Heee, hoooo! Haha. Maar we hebben dus ook een keertje gehad dat we een band hadden en halverwege tegen hun gezegd hebben: stop er maar mee. Iedereen ging weg. Wat wél een succes had was dat John de Bever hier klaar was met voetballen en dat iemand hem op z'n schouder tikte en vroeg of hij niet wat liedjes kon zingen. Nou John ging van zijn repertoire wat liedjes zingen en iedereen vond het mooi en de tent was goed vol."

Jan vervolgt. "Een andere kant is bijvoorbeeld ook dat als je een band regelt en je gaat er hierbij vanuit dat het aanzienlijk drukker wordt, dat je dan ook 40 man extra personeel moet hebben. Dat geld hebben we niet. Want je kunt tegen geen een vrijwilliger zeggen, je gaat daar zaterdagmorgen staan en gaat zondagavond pas weg."

Een mooi bruggetje naar het onderwerp vrijwilligers. Hoe belangrijk zijn ze eigenlijk voor het Dribbeltoernooi?

Henk reageert direct. "Van levensbelang en onbetaalbaar. Moet je je eens voorstellen dat je iedereen 5 euro per uur zou moeten geven. Dat is niet te betalen voor ons. Wat je ook altijd hebt zijn mensen die vinden dat er altijd wel iets mis is. Dat vind ik jammer. Zo was er eens iemand die tegen mij vertelde: Henk, als ik hier sta kan ik het bordje uitgang niet zien. Dansende massa, gezelligheid ten top, Basje van Oord in de paal,

harstikke druk, maar toch moest hij dat zeggen. Ik zei: Jongen, je bent een zoutzak, zet een dansstap naar rechts, dan kun je het gewoon zien. Maar ook daarin zie je de tijdsgeest veranderen. Ik herinner me een van de eerste edities. Toen waren we met een aantal mensen de tent aan het opruimen en poetsen op maandagavond en zagen we ineens de gemeente controleur aan komen lopen. Die kwam nog effe controleren voor de vergunning. Maar hij zag dat alles er was dus vertrok daarna weer. Die tijden zijn natuurlijk veranderd, haha."

"Het is en blijft gewoon een schitterend toernooi. Maar er is wel steeds meer concurrentie. Bijvoorbeeld alleen al dat toernooi bij Wilhelmina Boys in Best. Ook al zijn het 18 teams, misschien trekken er toch 3 teams daarheen en niet meer naar ons. Dat scheelt. Of dat er niet alleen toernooien zijn in hetzelfde weekend, maar ook gewoon op andere data. Er zijn niet veel teams die aan 3 toernooien per zomer meedoen. Daarnaast was het vroeger nog zo dat er geen nacompetitie was. Nu moeten teams langer door voetballen en kunnen daardoor niet naar Dribbeltoernooi komen. Nu hebben we dat dit seizoen proberen te vermijden door met de gemeente af te spreken dat het toernooi een week later georganiseerd kan worden, maar toevallig heeft de KNVB besloten alles een week te verlaten. Dus helaas gaat dat op dit vlak niet helpen."

"In de toekomst zal het een tweedaags toernooi moeten blijven. Anders is er ook financieel geen eer aan te behalen. Zelfwerkzaamheid blijft van groot belang. We blijven een oproep doen aan mensen die mee willen helpen dit toernooi in stand te houden. Daarnaast hebben we ook weleens nagedacht om de prijs van een pilsje omhoog te gooien, maar dat is natuurlijk ook gevaarlijk. Hetzelfde met bijvoorbeeld koffie. We schaamden in de begintijd onszelf kapot dat we voor koffie € 1,50 vroegen. Dus dachten we: we doen er een koek bij of we gaan met halve bonnen werken. Dus daar wordt zeker over nagedacht." "Wij hebben zeker vertrouwen in de toekomst, maar het ligt ook voornamelijk aan jullie. We weten natuurlijk dat er steeds harder getrokken moet worden om 2 keer 40 teams (excl. dames) te krijgen op het toernooi. Daar ligt ook een rol voor de jongere generatie, jullie leeftijdsgroep bijvoorbeeld." Henk vult aan: "Ik heb weleens het volgende voorgesteld. Eén dag dames toernooi en één dag heren toernooi, maar daar wilde sommigen deelnemers én de dribbelcommissie niets van weten. Ik denk namelijk écht dat als je bijvoorbeeld 50 damesteams uitnodigt dat ze vanuit heel de regio komen. Maar goed, jullie moeten de kar gaan trekken. Een mooi voorbeeld is dat ik hier kaartjes heb liggen. Die zouden uitgedeeld worden aan de aanvoerders van elk bezoekend team. Maar die liggen hier nog steeds, dat is jammer. Mogelijk kan dit weer worden opgepakt."

Volgend jaar bestaat het Dribbeltoernooi 25 jaar. Wij zijn natuurlijk benieuwd of er die editie iets speciaals staat te gebeuren.Henk: "Bestuurstechnisch is er budget vrijgemaakt, maar ik weet niet wat er komt. Ik kan helaas geen tipje van de sluier oplichten."

Tot slot de mooiste goal van het toernooi. Een favoriet van ons is het doelpunt van Jasper van Agt in de finale enkele jaren geleden. Hij omspeelde zowat het hele andere team en scoorde toen.

Henk: "Mijn favoriet is een goal van Frenkie de Jong. Die maakte een beweging, onvoorstelbaar."

Autorijschool · Transportservice

Paul J. Lievens

www.kleinkeukens.nl

06 557 925 18

Café Vingerhoeds

café, zaal en partycentrum www.cafevingerhoeds.nl

SPORT 2000 FAIR SPORTS

Rijkesluisstraat 17 - 5688 EC - Oirschot

Tel. (0499) 57 34 68

your professional sportshop

‘t Derde en de vloek van

Dit seizoen hebben we al een aantal zeer verschillende wedstrijden meegemaakt. Er is maar 1 overeenkomst, makkelijk winnen lukt ons nog niet. Eentje werd niet uit gevoetbald, sommige gingen kansloos verloren en verder waren er merkwaardig veel gewonnen wedstrijden waarin we eerst op achterstand kwamen. Hoe harder er in de kleedkamer gehamerd werd op het belang van het winnen van het eerste duel, hoe eerder de bal in het verkeerde net lag. Vaak weten we het toch nog om te draaien. Het mooiste voorbeeld was de wedstrijd tegen Nuenen, zij maakte er 3 in de eerste helft en wij 4 in de tweede. Deze comeback werd natuurlijk breed uit nabesproken in de kantine onder een extra fles bier.

Tussen alle trainingsarbeid die alle spelers erg trouw leveren hebben twee man ook nog de tijd gevonden om een winterstop feestje te organiseren. De tip was Grolsch, dus werd er al geopperd dat we richting de achterhoek gingen, want ‘t was volgens de organisassie ook nog eens meer dan een uur rijden. Om half 5 kwamen we bij elkaar om er vervolgens in de bus achter te komen dat het enige Grolsch dat we zouden drinken in de vooraf uitgedeelde blikken zat en de eindbestemming Rotterdam was.

Voordat we in het centrum een definitief tegengif voor onze dorst gingen zoeken liepen we een Escape Room binnen. De uitdaging hierbij is om binnen één uur weer buiten te staan door het oplossen van puzzels, beantwoorden van vraagstukken en toepassen van gezond verstand. Er werd door de bedrijfsleiding duidelijk uitgelegd dat er geen sloten o.i.d. opgebroken diende te worden, “alles is ontworpen om soepel te verlopen” en “als iets moeite kost, forceer het dan niet”. Hier had het derde uiteraard ook een weerwoord op en onder de toevoeging van de woorden “met die instelling blijven er veel vrouwen maagd” gingen we op naar de eerste kamer. “Alcatraz “ heette die. Met zes man mochten we naar binnen. ……* had de uitleg deels gemist omdat ie nodig moest pissen en zo gauw als hij een schroevendraaier had gevonden klonk er twee keer een droge klik. De rest keek op van één of andere rebus ze aan het oplossen waren en zagen een deuropening met twee opengebroken hangsloten op de grond. 9 minuten op de klok, een nieuw record.Na deze ervaring werd te voet de tocht ingezet naar de skihut. Meer dan een kwartier lopen zo bleek. Dus werd een metrostation bezocht. Een hele ervaring voor velen

de altijd durende dorst!

ook al kwamen we de entreepoorten niet voorbij, te voet verder dan maar weer met één tussenstopje in een bruin café. Dit werd één lid van het derde bijna fataal. ……* had iets teveel meegerookt van wat mind expanding goods en verkeerde daarna met z'n hoofd in hogere sferen terwijl datzelfde hoofd een uur lang met de voorkant op een picknicktafel lag.

Verder naar de skihut. Er hingen wat scheepstouwen aan het plafond achter de bar. Een barman werd opgenaaid om alla tarzan van het ene touw in het andere te slingeren maar faalde jammerlijk waarbij bijna de tap afbrak. De DJ wendde zich tot 't publiek of iemand er zin in had deze zielige poging minimaal te evenaren. ……* sprong op de bar, greep t touw en onder luid gejoel slingerde hij wel van t ene touw in het andere! Er werd geproost en gedronken maar de dorst bleef. Er werden borrels besteld. En nog een paar. Toen kwamen er bruine borrels over de bar heen. Goei spul werd er gezegd, t werd achterover geslagen en de dorst verdween als sneeuw voor de zon. Een shot met 80% alcohol maakte een einde aan de vloek.

…..* voelde zich hierna plots aangetrokken tot dames met dezelfde motief en kleuren in hun kleren, wat een redelijk langdurig en vermakelijk schouwspel opleverde. De allerlaatste dorst werd geblust met normale pils en toen stond de bus klaar om naar Spoordonk te vertrekken. Eerst ff de jassen ophalen. Die hadden we met 20 tegelijk opgehangen en kregen we ook met 20 tegelijk terug. Behalve …..* die kreeg 'm niet gevonden in deze hoop. Terwijl de rest kippenpoten aan het kopen of jatten (…..*) was bij de plaatselijk vettent bleven 2 man de jas aan het zoeken. Ruim een uur vertraging werd er opgelopen maar we dropen af naar Spoordonk zonder jas. Na een uur lang vloeken op de gaderobe werd er rond een uur of 5 iemand achterin de bus wakker. …….* zweette behoorlijk. Kort daarna kwam hij er achter dat dit waarschijnlijk te maken had met het aantal jassen dat hij droeg. Onder zijn eigen jas had hij zich ook barmhartig ontfermd over de bezittingen van z'n ploegmaat, hij was t alleen ff vergeten te vertellen…

…….* In onwillekeurige volgorde komen de volgende namen in aanmerking om in te vullen op de lege posities: Bart Witlox, Rob Pijnenburg, Jippe van Nunen, Niels van Oirschot, Ron van Diesen, Jouri Witlox en Kay van Iersel.

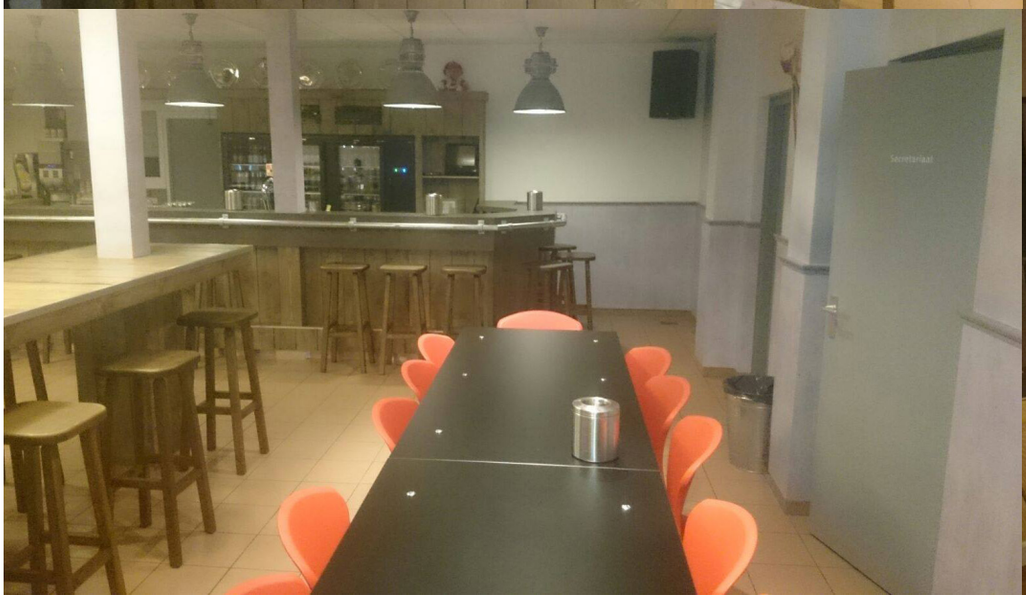
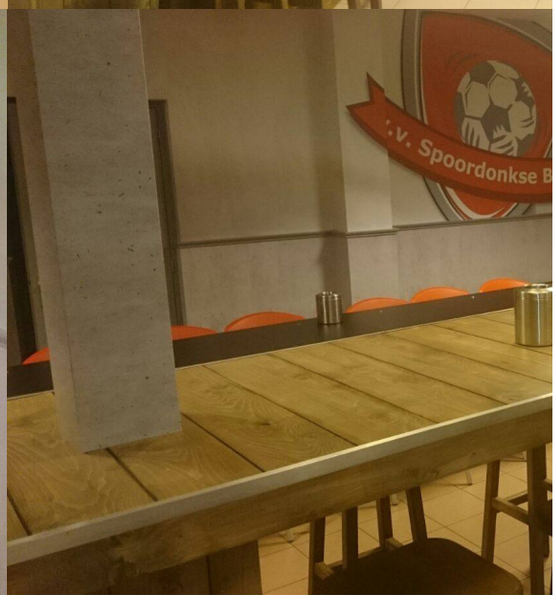

Opening nieuwe kantine!

Daar is hij dan, de nieuwe kantine van Spoordonkse Boys. Na een periode van twee jaar, waarin werd gesproken over het vernieuwen van de kantine is het nu eindelijk gebeurd. Maar hoe ging het allemaal in zijn werk, zoiets komt natuurlijk niet zomaar van de grond af, mede dankzij geweldige mensen binnen de club is het er toch van gekomen.

Het was september 2015, Marion van Dijk, Jeanne Raaijmakers en Petra en Arie Berben zijn bij elkaar gekomen om na te gaan denken over een nieuwe kantine. Het was voor deze personen helder dat het een stoere, sfeervolle kantine moest worden, die ook wel tegen een stootje moest kunnen. Er werd veel overlegd en rondgekeken, en ideeën kwamen op tafel, maar werden ook net zo snel weer van tafel geveegd. Maar na iedere keer dat ze bij elkaar waren gekomen werd het telkens duidelijker hoe het eindresultaat eruit moest komen te zien.

Natuurlijk moest ook het bestuur ingelicht worden over de stand van zaken, want zij zijn uiteindelijk degene die over de knaken gaan en dus groen licht moeten geven. Nadat Marion het bestuur uitleg had gegeven aan de hand van een moodboard kon het viertal verder. Het bestuur stemde er namelijk mee in, mits de lambrisering wel zou blijven.

Nu er groen licht was van het bestuur konden ze verder met het uitzoeken van de materialen. Waar zijn ze het goedkoopst, is het stevig genoeg, heeft het de juiste kleur?. Allemaal vragen die de revue gepasseerd zijn.

Gelukkig was daar Hans van Kronenburg. Hij heeft als timmerman al veel verbouwd en heeft ook met de verbouwing van ’t Kroegske meegeholpen, een ideaal persoon om erbij te hebben dan. Ook Hans heeft er uiteindelijk vele uren mee in gestoken. Hans biedt aan het hout voor de inkoopprijs te willen leveren, Mark Hoppenbrouwers wordt gevraagd om te komen schilderen en Jack van Brunschot biedt aan om de bar opnieuw te bekleden.

Na het maken van een begroting moesten we weer naar het bestuur. Ook deze keer gaf het bestuur groen licht, maar ze opperden wel het idee om de narrowcasting aan te pakken (U weet wel, al die nieuwe tv’s en technologie van tegenwoordig).

De tafels, stoelen, lampen en alle andere dingen konden besteld worden, maar het viertal bleef nog wel met een vraag zitten: wat te doen met de

lambrisering? Wanneer het geschilderd zou worden gaan en stukken vanaf springen. Uiteindelijk is van Brunschot met verschillende ideeën gekomen, die tegen elkaar afgewogen moesten worden, maar het juiste idee zat er wel tussen.

Nu de materialen bekend en besteld waren en de hulp van de juiste mensen was ingeschakeld kon er gekeken worden naar wanneer de kantine uiteindelijk verbouwd zou gaan worden. De winterstop bood zich daarvoor aan en dus kon er een rooster gemaakt worden. Tijdens de jaarvergadering hebben vrijwilligers zich opgegeven om mee te helpen, en ook deze werden ingepland.

De planken die besteld waren, waren door Arie al drie keer geschilderd en Marion had in de afgelopen periode blauwe oortjes gekregen van het bellen, plus een hele hoge telefoonrekening. De overige spullen werden afgeleverd bij oud-voorzitter meneer Vlemminx, en konden daar in de schuur opgeslagen worden.

Eindelijk was het moment dan daar dat er kon worden begonnen. Het was begin december, waarop Janus en Arie begonnen met de entree, dit mocht iedereen nog zien en zo werden de eerste mensen al flink nieuwsgierig gemaakt.

Na de laatste competitiewedstrijd tegen Vessem is de kantine leeggeruimd en is begonnen met het slopen van de bar. Tevens werden de ramen afgeplakt, zodat het voor iedereen een verassing zou blijven hoe het eindresultaat eruit zou komen te zien.

De eerste week van de verbouwing was voor het timmerwerk, week twee was voor de schilderwerken, week drie voor al het plak- en stickerwerk en de laatste week voor de narrowcasting, het poesten, de bar vullen en de zogenoemde “finishing touch”.

Op 9 januari is alles mooi op tijd klaar en kan iedereen naar huis om op zondag uitgerust terug te komen voor de nieuwjaarsreceptie en het officiële gebeuren natuurlijk: de opening van de vernieuwde kantine.

Arie is de man van het officiële gebeuren en opent de kantine, voor alle 18+ bezoekers is er een glaasje bubbels en voor iedereen een heerlijke bonbon. Verder komen de gasten niks tekort en wordt er gezorgd voor een hapje en een drankje (of meerdere drankjes), waar Arie en Petra natuurlijk voor gezorgd hebben.

Een geslaagde opening en nieuwjaars-receptie in de vernieuwde kantine, die zonder vrijwilligers nooit had kunnen slagen.

Bedankt!

Die Deutsche Abend

Afgelopen jaar hebben we allemaal kunnen genieten van een Broekhovenparty, waardoor het Duitse van de baan was geschoven. Maar door de liefhebbers is er dit jaar weer volop genoten van de geweldige Duitse levensliederen in de kantine. Dit jaar was er een frisse opkomst van onze jeugdige leden die allen dorstig met bosjes binnen kwamen stromen om de veelbelovende avond tot een hoogtepunt te brengen. Helaas stonden er geen grootse artiesten geboekt waardoor er geen gebruik gemaakt kon worden van ons fantastische podium. Maar desalniettemin was er meer plaats voor gezellige biertafels en een glibberige dansvloer. Na enige forse bierpullen kwam het feestgebruis op gang. Onder genot van een goed uitgewerkte afspeellijst met Duitse slagers kwamen de voetjes van de vloer. Met onder andere bierpong en het verwerken van nagels in een boomstronk hebben de gasten zich netjes vermaakt. De gehele avond werden zij beloond voor hun goede gedragen door middel van een aantal zeer culinaire versnaperingen. Van de gezichten was nadrukkelijk af te lezen dat ze genoten van de kookkunsten van onze Duitse meesterchefs waar we ons budget dit jaar in hadden gestoken. Daarnaast hadden ze ook een zeer gewaardeerd welkomstdrankje voor het feestgebruis gebrouwen waar men over het algemeen erg positief over was en zich afvroegen waar het recept terug te vinden is. Naast het geëntertaind worden door de organisatoren was er ook een moment dat onze 'host' de gasten aanspoorde tot een show. Door een zeer 'bekwame' jury, de presentator zelf die aan de overkant van het sportpark woont, is met een kritische blik gekeken naar de best geklede dames en heren. Alle ogen waren gericht op de personen die het meest weg hadden van onze oosterburen, wat overigens geen compliment is. De drie meest spraakmakende van beide sekses kregen de opdracht om hen beste moves op de dansvloer te vertonen. Bij de mannen was het een gelijkwaardige strijd waarbij Roel op 't Hoog, Ike van Iersel en Ruud van Loon de uitverkorenen waren om met hun ritmegevoelige heupen en soepele benen het publiek te vermaken. Uiteindelijk had het publiek middels een luid applaus en enthousiasme voor de laatstgenoemde kandidaat gekozen als winner. Meneer van Loon werd hiervoor bedankt middels een fles vol machtig spraakwater. Nadat de mannen de vloer warm hadden gemaakt was het tijd voor de strijdlustige en zeer aanwezige dames om hun rondingen te laten bewegen. Hun klederdracht was oogstrelend waar alle mannen zeer van onder de indruk waren. De presentator had het geweldige idee om de vrouwelijke gasten de opdracht op te dragen om te dansen op de muziek van Joe Cocker met het nummer 'You can leave your hat on' (de oudere generatie weet allemaal wat dit betekent). Niemand minder dan onze 'Ixie' was de gelukkige op de stoel en kon zijn geluk niet op. Door een 'unanieme' beslissing van het publiek en weinig invloed van de presentator kwam er uiteraard ook winnaar bij de dames uit de bus. De delegatie dames die het in de finale tegen elkaar moest opnemen waren, Nikki Rijnen, een dame afkomstig uit Bladel en hardcore Yvon. De laatstgenoemde trok uit eindelijk aan het langste eind en kon samen met haar partner genieten van een flesje drank.

Hopelijk heeft dit verslag ervoor kunnen zorgen dat de impressies die de aanwezigen opgedaan hebben juist verwoord zijn. Daarnaast zullen de foto's die deze avond geknipt zijn geplaatst worden op de website van de Boys en op de facebook-pagina. Op die manier kan iedereen alsnog meegenieten van de sfeer die iedere gast heeft kunnen voelen. Daarnaast worden allen aanwezigen bedankt voor de rommel, maar meer nog voor hun opkomst. En verwelkomen we hun graag weer op de volgende feestjes. De leden die helaas verhinderd waren, en door de foto's en deze bondige samenvatting zich aangetrokken voelen en voor zichzelf besloten hebben om de volgende keer deel te nemen aan een van de gezellige activiteiten binnen de club, ook voor jullie staat de deur altijd open en ook jullie zullen met liefde en plezier vermaakt worden, met een gevulde maag, verzwakte lever en rugzak vol verhalen naar huis gestuurd worden.

Tot slot gaat er nog een klein dankwoord uit naar de organisatie van deze avond. Zij hebben deze avond in samenwerking met het vrijwillige barpersoneel in goede banen geleid.

Graag zijn we jullie verschijnen op onze volgende afspraak!

Met sportieve groetjes,
De commissie der activiteiten

Beachweekend 2015
4, 5 En 6 september vond bij Dinercafé ’t Kroegke de eerste editie van het beachweekend plaats. Door de fijne samenwerking met KPJ Oirschot, Spoordonkse Boys en de Spoordonkse Girls is er een geweldig weekend op poten gezet.

Beach barbecue
Op vrijdagavond was het idee om gezellig met zijn alle te gaan barbecueën op “het strand”.

Helaas hadden we geen zonnestralen maar dikke regendruppels waardoor de strand barbecue in het water viel en we ons warm moesten houden bij het houtvuur onder een afdak. Dit mocht de pret zeker niet drukken, met 26 hongerige gasten hebben we er een Bourgondische avond van gemaakt.

Levensgroot beerpong
Na een tag van Susan Okkerse op facebook ontstond het idee om een levensgroot beerpong toernooi te organiseren. Zaterdagmiddag rond de klok van 16.00 uur stonden de deelnemende teams te popelen om mee te doen met het toernooi. In teams van 2 getrainde (zowel op sportief als op bierdrink gebied) atleten gingen ze de strijd aan. Na spannende wedstrijden en vele potten bier waren de grote bierkoningen bekend, Jeroen van Gerven & Joost Noyen waren de verdiende winnaars van het toernooi. DJ Roy van Loon zorgde voor de nodige

kend 2015

beerpong beats! Het bleef nog lang onrustig bij Dinercafé 't Kroegske.

Beachvoetvolley & beachkorfbal
Op de vroege zondagmorgen stonden de Spoordonkse Boys en Girls klaar om de velden uit te stippelen, het speelschema in orde te maken en de fluitjes op te poetsen. Dit alles voor het spectaculaire beachvoetvolley en beachkorfbal toernooi wat deze middag gepland stond.
5 Korfbal teams, 12 voetvolley teams, 60 sportieve deelnemers, 4 scherpe scheidsrechters en ruim 100 supporters stonden paraat. Gelukkig was het deze dag wel "Beach weer" en konden we, met onze zonnebrillen op, genieten van sportieve, fanatieke en zeer spannende wedstrijden. Door de Summer beats van DJ Roy van Loon vlogen de ballen stuk voor stuk de korf in en werden de mooiste punten gescoord bij het voetvolley.

Kortom het was een groot feestweekend, wat zeker voor herhaling vatbaar is.

Wij willen de Spoordonkse Boys, Girls en de KPJ bedanken voor hun inzet. Natuurlijk willen wij ook Jan de Kroon bedanken want zonder hem hadden we geen zand / strand / beachweekend!!

Houd de website en Facebook in de gaten want ook in de zomer van 2016 gaan we weer knallen met **het beachweekend!**

Dinercafé 'T KROEGSKE

Lunch, diner & café

VRAAG ‘T AAN..

Naam: Nick Neggers
Geboren: 6 oktober 1994
Team: Selectie

Sjors Verhagen stelde in de vorige Dribbel de volgende vragen aan Nick Neggers.

Vraag 1: Ik, en een paar andere spelers van de selectie vragen zich af of je nu wel of niet een tweepersoonsbed hebt. Zo ja, wat heeft je doen besluiten om er een aan te schaffen? Spelen er zaken op de achtergrond waar je ons, als voetbalvrienden, niet over inlicht?

Nou Sjors, dat zal ik jou eens vertellen. Dat was alweer een jaar geleden en de carnaval begon er aan te komen. Zoals je weet blijf ik jaarlijks wel een nachtje in huize Verhagen slapen tijdens dit feestje, of je het wilt of niet, ik ben er en slaap er. Bij jullie weet ik altijd wel een matrasje te vinden, maar stel onze Sjors moet tijdens de carnaval in huize Neggers overnachten, hoe moet dat dan? Ik vond het maar niks om jou op de bank te laten liggen, daarom maar dit luxueuze bed voor jou. Dus je vraagt je nu waarschijnlijk af, Nick waar moet jij dan slapen mijn vriend? Sjors maak je daar maar geen zorgen over. Je weet dat ik altijd wel wat op de achtergrond heb spelen, je kent me.

Vraag 2: Hoe komt het dat je wekelijks roept dat je niet meer geblesseerd bent, maar dat je toch elke training op de grond ligt en/of tijdelijk, al dan niet definitief, de training verlaat? Heeft dit iets te maken met jou beroemde ‘Schoenen-uit, schoenen-aan methode’?

Af en toe ben ik een beetje blessuregevoelig, is een bouwfoutje van m’n vader en daar kan ik niks aan doen. Maar ik had vaak tijdens het trainen last van kramp in m’n kuiten en als ik mijn schoenen even uit deed, ging de kramp weer weg. Ik weet dat het voor jou en voor anderen vreemd klinkt, en dat is het ook, maar het helpt wel.

Mijn twee vragen zijn gericht aan Koen van Weert.

Vraag 1: Koen, ik hoorde laatst iets over een komkommer en ik snapte het verhaal niet helemaal, zou je dit verhaal nog een keer willen toelichten aan mij en je voetbalvrienden?

Vraag 2: Je bent al enige tijd vlagger van het geweldige tweede elftal van Spoordonkse Boys en ik heb vernomen dat je ineens op donderdag met de senioren meetraint. Momenteel hebben we een krappe selectie, is het misschien iets voor jou om in plaats van te vlaggen, te gaan balle bij Spoordonkse Boys 2?

Succes met het beantwoorden van de vragen Ixie!

van de
Meerendonk
Makelaars/Hypotheekkantoor

ELHA
BLOEMBOETIEK

DE ELF VAN...

Naam: Renzo "PASOLINI" Smetsers
Gebooren: 17 december 1973
Team: Veteranen

1. Keeper: Kees 'Decheveir' Smetsers (Hzn)
"Een man van weinig woorden."

2. Rechtsback: Jan 'Dun badmuts' Smetsers (Czn)
"As ge niks anders kunt, kunde altijd nog rechtsback (of scheids) worden."

3. Stopper: Henk 'De Smap' Smetsers (Azn)
"Gruwelijk snel en gruwelijk fanatiek."

4. Voorstopper: Rinus 'DDR (Dun Dikke Rinus)' Smetsers (Azn)
"Un bijterke."

5. Linkback: Arno 'Notje' Smetsers (Kzn)
"Un echte metersmaker."

6. Rechtshalf: Renzo 'De Pin' Smetsers (Bzn, Hzn)
"Bekend om zijn uitspraak: 'Hier heddum!'"

10. Midhalf: André 'De Keutel' Smetsers (Kzn)
"Dees levert gewoon een runtje op."

8. Linkshalf: Barry 'Dun Huig' Smetsers (Bzn, Azn)
"Duitse discipline."

7. Rechtsvoor: Barry 'Monsterke' Smetsers (Bzn, Hzn)
"Altet scherp."

9. Midvoor: Frans 'De Pats' Smetsers (Hzn)
"Kon net zo hard koppen als schieten."

11. Linksvoor: Henk 'Koeike' Smetsers (Wzn)
"Geweldige zelfbeheersing."

Coach: Arie 'Dun Bochel' Smetsers (Hzn)
"One of the special two ,manipuleerd er elke zondag flink op los."

Leider: Erik 'Mr. Tricolore' Smetsers (Kzn)
"Een en al voetbalverstand."

1e reserve: Mark 'De Fonds' Smetsers (Bzn)
"Meedogenloze verdediger."

2e reserve: Marte 'Trammenoesch' Smetsers (Ciszn)
"Nog steeds een trouwe supporter."

3e reserve: Hans 'De Kapper' Smetsers (Wzn)
"Explosieve linksbuiten".

O ja, die afkortingen staan voor zoon. Kees zoon, etc.

4 - 3 - 3

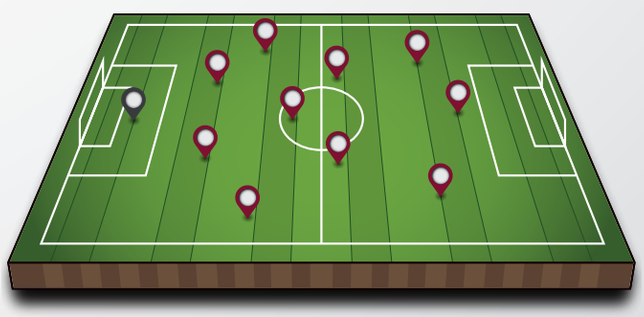

SPONSOREN AAN HET WOORD

Alle drie een eigen onderneming. Alle drie zijn ze sponsoren van Spoordonkse Boys. Alle drie dragen ze onze club een warm hart toe en alle drie hebben ze zo hun ideeen over sponsoring en ondernemerschap. We spraken Leo de Haas van Holland Air Pumps B.V., John Scheepens van 't Kroegske en Ad van Straten van Van Straten Geleiderail B.V. We waren benieuwd naar de meningen over sponsoring, de connectie met Spoordonkse Boys en hoe het leven van ondernemerschap ze bevalt.

Heren, Welkom. John bedankt dat we gebruik konden maken van 't Kroegske voor dit interview. Om maar meteen te beginnen, kunnen jullie kort uitleggen wat jullie ondernemingen doen en wat jullie positie binnen de onderneming is?

John Scheepens
Dinercafe 'T Kroegske

John: Ik heb een vooropleiding in de Agrarische sector, ik had ook boer willen worden. Ik had ook iets gekocht in Esbeek, maar dit werd geen succes. Toen ben ik twee jaar later 't Kroegske begonnen. Het licht in café het Kroegske is in 1990 gaan schijnen. We hebben in september 1990 dit café gekocht. De visie was altijd dat we een stuk grond kochten, dan zetten we er een cafeetje op en als het niet lukt kunnen we er altijd nog wonen. Eerst alleen in de weekenden open, want ik had nog een fulltime baan als vertegenwoordiger in de mengvoer branche. Dus alleen op vrijdag, zaterdag en zondag open en doordeweeks alleen op afspraak dus bijvoorbeeld een kaartavond of iets dergelijks. In 1995 hebben we de zaal aangebouwd, dit is de Stapperij gaan heten. Het vertrekmoment was niet makkelijk, doordat het gebouw bouwkundig niet helemaal goed was. De akoestiek en verwarming waren niet goed. Maar door goodwill uit te omgeving heeft het toch gewerkt. Ik werkte nog steeds als vertegenwoordiger, maar ben toen gaan afbouwen totdat ik in 1999/2000 nog acht uur voor DLV Advies werkte, maar zeker ook fulltime mezelf bezig kon houden als horeca ondernemer. Uiteindelijk ben ik in 2001 geheel fulltime horeca ondernemer geworden. Daarna hebben we elk jaar wel iets onderhanden gepakt. De serre, het kabinet vertimmerd, meer personeel aangenomen. Zelfs in 2007 't Zand aangekocht, waar nu een bedrijfsleider de dagelijkse touwtjes in hand heeft. De meest recentelijk (twee jaar geleden) aankoop is de golfbaan waar mensen volgens het Pitch & Putt format kunnen komen golven. Naast deze zaken verzorgen we ook redelijk wat catering. Dit zorgt voor ongeveer 10% omzet. 10% is Pitch & Putt, 20% is 't Kroegske en de rest is voornamelijk de zalen en de daaraan gekoppelde horeca.

Leo de Haas
Holland Air Pumps

Leo: In 1993 ben ik voor mezelf begonnen met de distributie van industriële pompen. Eerst in Rotterdam en in 2000 ben ik naar Oirschot gekomen om met één werknemer Holland Air Pumps te starten. Deze werknemer werkt trouwens nog steeds bij mij. Daarna zijn we eigenlijk alleen maar gegroeid. In 2007 hebben we een bedrijf in Canada geopend, 2008 in Polen en sinds 2009 zitten we in vier landen in Zuid-Amerika. Wat we doen is het importeren van een industriële pomp van Amerikaanse makelij en deze distribueren we richting verschillende landen. Dus er zijn enkele vertegenwoordigers op de weg die regelmatig afnemers bezoeken. Mijn beide zoons zijn werkzaam in mijn bedrijf. Beiden willen het bedrijf graag overnemen.

Ad van Straten
van Straten Geleiderail B.V.

Ad: Ik ben in 1991 begonnen bij Rijkswaterstaat. Daarna ben ik vanuit Rijkswaterstaat in 1997 bij een vangrail bedrijf begonnen. Dus ik zat toen aan de andere kant van de onderhandelingstafel. Een vangrail bedrijf is eigenlijk een geleiderail bedrijf, zo wordt dit benoemd in Nederland. Ik ben hier begonnen als projectleider en anderhalf jaar later overleed mijn toenmalige baas. Samen met de vrouw van de toenmalige baas hebben we het bedrijf doorgezet. Dit was in 1999. Later is in 2005 mijn eigen bedrijf, van Straten Geleiderail B.V., ontstaan. Nu zijn we inmiddels tien jaar verder. We zijn met vijf man begonnen en nu zijn we met achttien

man. Mijn bedrijf opereert nationaal, van Leeuwarden tot Maastricht, van Nijmegen tot Rotterdam. Hier doen we dus onderhoud, reparaties en het plaatsen van geleiderail langs wegen waar dit nodig is. Daarnaast doen we ook nog een stukje aanrijdbeveiliging. Dit zijn bijvoorbeeld de paaltjes en belijning die je ziet bij grote bedrijven als Schiphol, IKEA en dergelijke. Tot op heden is het nog steeds goed te werken. We doen beide activiteiten vaak in de rol van onderaannemer. Dus een grote aannemer schrijft in op projecten en wij worden weer in opdracht van deze aannemers aangenomen. Bijvoorbeeld door Volkerwessels bedrijven.

Alle drie de bedrijven bestaan toch al een tijdje en hebben de afgelopen jaren goed overleefd. Dit is voor vele in jullie sectoren helaas niet het geval. Wat zijn de redenen en drijvers voor dit succes?

John: Wij hebben een strakke visie en dat is dat áls we investeren, in dan wel een golfbaan of huifkarren, dat dit altijd volgens een bepaalde synergie gebeurd. Dit betekent dat het ene bedrijf of activiteit het andere versterkt. Het golf versterkt 't Kroegske en 't Zand versterkt de Stapperij. Daarnaast denk ik dat de combinatie van het cijfermatig denken én op gevoel (synergie) kunnen handelen goud waard is. Ik merk dat wij aanzienlijk beter presteren dan menig ander horeca bedrijf, omdat we onze plannen cijfermatig al voor twee jaar in de toekomst klaar hebben. Hierdoor werken we planmatig aan ons bedrijf, wat ook prettig gevonden wordt door de bank. Er is namelijk niets zo gevaarlijk als een stuurloos schip en dat zie ik bij sommige horeca bedrijven tóch terug. Deze hebben geen missie.

Dribbel: Wat is jou missie?

John: Ik wil meer synergie tussen mijn verschillende bedrijven. Daarnaast sluit ik het niet uit dat we in meerdere sectoren gaan investeren.

Tegenwoordig gebeurd heel veel ''online''. Mensen winkelen online, oriënteren online, doen van alles online. In hoeverre heeft dit effect op jullie dagelijkse bedrijfsvoering? Of gebeurd bij jullie nog veel ''face-to-face''.

John: Online geeft kansen, maar bij ons is er wel altijd een spanningsveld van hoeveel mag je iets communiceren. Senioren vinden een paar keer in de week meer dan genoeg en de jeugd maakt het geen bal uit hoe vaak, want als het ze niet interesseert scroll ik er nét zo makkelijk overheen. Dus van daaruit moet je wel relevant zijn. Want wij ouderen menen dat we alles nog moeten lezen én onthouden, maar door al die informatie die je dagelijks te zien krijgt is het heel belangrijk om de juiste informatie hieruit te filteren.

Leo: Ik krijg honderden mailtjes elke dag van mensen die prijzen opvragen. Dat was 10 jaar geleden niet. Nu is het makkelijk, ik stuur prijzen naar iedereen en ik zie wat eruit komt. Veel dingen doe je voor Jan met de korte achternaam, want mensen zijn gewoon aan het shoppen. Maar als je uit al die mails tóch een order haalt is het ineens wel de moeite waard. Maar er zitten ook nadelen aan het hele online gebeuren. Mensen shoppen meer en zetten veel online wat ik niet hoef te weten of zaken die op social media gedeeld worden waar je door ontslagen kan worden. Van daaruit zie ik niet altijd hoe social media de mensheid vooruit helpt.

Ad: Nouja, bijvoorbeeld sociale media hebben wel invloed. Binnenkort komt RTL 7 bij ons langs en maken ze een rapportage. Hier maken we natuurlijk gebruik van, omdat dit een mooie kans is om via verschillende media te laten zien wat we doen in de vorm van een filmpje. Dan zie je toch dat meer mensen je gaan volgen en zo komt er meer naamsbekendheid.

Leo: Nou zo kreeg ik laatst weer een mailtje van het Pitch & Putt. Wat ik meteen deed is naar onderen scrollen, het knopje ''unsubscribe'' zoeken en KLIK! Want als ik wil dan bel ik jou wel op dat ik dat wil doen.

John: Jazeker, en dat mag ook! Het is maar net welk kanaal je prettig vindt. Daar ben je vrij in. Maar mogelijk zou iemand van onder de 30 daar anders over denken en zou het voor hem een geheugensteuntje zijn. Toch zijn er nog steeds 9200 mensen die die mails wél graag ontvangen. Daar zijn we tóch trots op!

Dribbel: Dus voor jou John levert het bijvoorbeeld meer reikwijdte op. Maar voor Leo en Ad niet altijd direct iets?

Leo en Ad: Ja misschien wel. Omdat hij lokaal toch iets meer aanwezig moet zijn dan wij dat moeten zijn.

Ad: Wij worden bijvoorbeeld vaak aangeschreven als prijsvergelijker. John niet altijd. Hier in Oirschot zijn 15.000

van Straten
GELEIDERAIL B.V.

inwoners en die kunnen bijvoorbeeld naar ’t Kroegske of naar ’t Zand. Dat ben jij alle twee dus ja..

John: Nou dat is natuurlijk niet altijd waar. Zeker op bijvoorbeeld de bruiloftenmarkt en zalenverhuur gaan mensen toch ook veel prijs vergelijken tussen bijvoorbeeld mij, Sunrise in Best, ‘t ‘Boshuys in Son, de Mispelhoeve en Hof van Solms.
Een bruidspaar komt bijvoorbeeld, net als een aanbesteding van de Overheid, ook drie of vier aanbieders bezoeken voordat ze de keuze maken. Dus geshopt wordt er met het internet overal. Maar je probeert wel graag met de mensen aan tafel te komen, omdat je dan tóch iets meer uitleg kan geven over de mogelijkheden van je dienstverlening.

Dribbel: Dus het internet geeft voordelen, maar ook nadelen.

Leo: Maar je kunt niet meer zonder. Het eerste wat je doet als je iemand aan de lijn hebt gehad is bijvoorbeeld de website van het desbetreffende bedrijf checken. Je wilt weten met wie je te maken hebt, ook dat kan sneller via het internet.

Ondernemer wordt je niet zomaar, sommigen zeggen dat je het in je moet hebben. Wat zijn naar jullie mening een aantal kerneigenschappen die een succesvolle ondernemer dient te hebben?

John: Discipline, volharding en er 100% ervoor gaan.

Leo: Absolute passie hebben voor wat je doet en opstart, geloof houden in eigen kunnen en bedrijf en onafhankelijk willen zijn. Ik herinner me dat ik nog bij Philips werkte en tijdens operatie Centurion (een grote ontslagronde die Philips afhield van een faillissement) ook ontslagen werd. Ik had net de week ervoor een huis gekocht in Oirschot en zat daar met drie kleine kinderen en mijn vrouw. Toen dacht ik: ‘’Dit nooit meer, ik wordt onafhankelijk van een baas.’’

Ad: 200% ervoor gaan, geen 9-tot-5 mentaliteit, want zonder dat kom je er gewoon niet. Je bent ergens mee bezig en dan tel je op den duur je uren niet meer als je je ziel en zaligheid erin stopt. Als je deze ziel en zaligheid erin stopt gaan ook je werknemers in je geloven en ook in de zaak en vandaar kan er iets harstikke moois ontstaan. Als je A zegt en je komt B ook na gaat je bedrijf lopen.

Leo: Nou ik denk dat het voor ons alle drie ook een uit de hand gelopen hobby is. Ik denk dat ik voor ons drieën spreek dat we allemaal een ontzettende passie hebben voor wat we doen. Ik stap in de ochtend niet mijn auto in met de gedachte: ‘’Bah, ik moet weer naar mijn werk!’’. Nee zo zit het absoluut niet.

John: Inderdaad! Daarnaast vind ik het ook absoluut mooi en een kick geven als ik een opdracht binnen haal voor mijn onderneming. Nu mag ik bijvoorbeeld alle coöperatie dagen van Agrifirm gaan verzorgen van catering. Dat zijn toch mooie opdrachten waar je het voor doet. Maar ik kan ook zeker genieten van een uitverkocht ’t Zand, 350 man die aan het lachen zijn om de tonproaters. Dat vind ik ook enorm mooi.

Bestaan er ook lastigere zijdes aan het ondernemerschap?

Leo: Soms is het aannemen van goed personeel lastig. We hebben allemaal weleens personeel aangenomen waarvan we achteraf spijt hadden.

John: Maar dan moet je duidelijk de competenties naar elkaar uitspreken.

Leo: Ja, dat is zeker waar! Maar ik heb met vertegenwoordigers te maken, die kunnen dat als de beste.

John: Maar dan zou je met targets iets kunnen doen.

Leo: Zeker, en dat doen we dan ook. Maar zelfs ook dan kan het niet altijd werken. Vaker dan dat ik wil neem ik toch nog iemand aan op onderbuikgevoel. Dat is bij mij ook wel eens geweest met sponsoring. Dat doe je toch vaak op basis van een soort gevoel.

Nou, om dan meteen maar het bruggetje te maken richting sponsoring: Is het van belang om je als bedrijf te mengen in het verenigingsleven?

Ad: Ik heb zelf altijd al vanaf de jeugd bij een vereniging gezeten en ik denk dat de vereniging sponsors nodig heeft om zijn doel te bereiken. Ikzelf vond het altijd wel prettig als wijzelf ook een sponsor hadden dus wil ik dat nu terug doen. Met die insteek ben ik gaan sponsoren.

John: Ik denk dat het belangrijk is om iets terug te geven aan de gemeenschap. Veel lokale mensen komen bij mij langs en hiermee geef ik dan weer iets terug aan een lokale gemeenschap.

Leo: Dat ligt bij elk bedrijf weer anders. De ene staat graag in de belangstelling en de ander wat minder. Dat ligt bij

Dinercafé 't KROEGSKE
Lunch, diner & café

Holland Air Pumps

iedereen weer anders. Voor mij hoef ik niet zo in de belangstelling te staan, maar ik vind het prettig om iets te doen voor een vereniging waar mijn zoons spelen.

Dat sponsoring iets toevoegt voor de verenigingen is duidelijk. Maar wat voegt sponsoring nu toe voor jullie?

John: Voor mij als horeca bedrijf merk ik van de drie misschien wel het meest. Maar ik vind inderdaad een stukje kennisdeling ook goed. Over mijn bedrijf kunnen veel mensen wel iets vertellen, maar kan het gemiddelde lid van Spoordonkse Boys dit ook van Holland Air Pumps of Van Straten Geleiderail? Eigenlijk moet ieder lid van de selectie kunnen vertellen wie is de sponsor? Wat doet de sponsor? In plaats van: ''Ja, dat is die van de Haas met weinig haren.''

Leo: Hoezo weinig haar?! Ik heb het gewoon kort!

John: Haha, maar zonder gekheid. Als je dat al kan vertellen zijn we alweer wat verder. Een ander leuk voorbeeld zou kunnen zijn dat er in een vereniging genoeg goede mensen zitten die een opleiding volgen. Mogelijk zouden deze mensen zelf of anderen in hun netwerk kunnen tippen om bijvoorbeeld een stage te gaan lopen bij één van de sponsoren van de vereniging of te gaan solliciteren voor een baan. Met 't Kroegske zijn we vaak genoeg op zoek naar stageplekken. Je weet maar nooit of je die goed gevuld kunt krijgen. Ook hierin zou de vereniging een bijdrage kunnen leveren. Kijk, als je goed in de gemeenschap ligt, is de gemeenschap ook goed voor jou.

Leo: Dat is ook een stukje wederkerigheid.

John: Zeker!

Leo: Overigens heb ik al enkele leden van Spoordonkse Boys in het bedrijf werken. Zo werken Henk van Rooy, Rik van Rooy en Rick Habraken bij mij. Dus ik moet er niet téveel bij hebben! Op het moment dat er dan een feestavond is ligt de dag erop mijn bedrijf compleet plat! Haha.

Ad: Mij lijkt het wel leuk als de verenigingen iets meer op de sponsors gingen letten. Het moet namelijk niet zo zijn dat verenigingen de sponsoren als vanzelfsprekend gaan zien. Voor sommige sponsoren zou het iets minder belangrijk kunnen zijn, maar ik kan me voorstellen dat bijvoorbeeld voor John het belangrijk is dat de vereniging iets meer teruggeeft. Iets moois is bijvoorbeeld dat ze bij Oirschot één of twee keer per jaar een avond voor sponsoren organiseren of bij Beers gaan ze een keer naar een sponsor toe. Dus je ziet wel dat daar verandering in komt, dat begint ook bij een stukje bekendheid van de sponsoren zelf waarvan interviews als deze altijd goed zijn.

Leo: Een voorbeeld van een initiatief zou kunnen zijn dat als je lid bent van Spoordonkse Boys en je bent 18 dat je dan met een bepaalde korting je rijbewijs kan gaan halen bij een Spoordonkse rijschool in plaats van dat je naar een Oirschotse zou gaan. Dus eigenlijk dat de sponsor in zijn bedrijfsactiviteiten iets meer terugkrijgt.

John: Inderdaad. Soms is het iets té vanzelfsprekend. Tegenwoordig kost shirtsponsoring ook enkele honderden euro's. Maar in het team is er niemand die denkt: ''Nou, dat is voor die sponsor ook weer enkele honderden euro's.'' Dus er mag van daaruit wel iets meer komen vanuit bijvoorbeeld de spelers die de shirts dragen en iets meer erkenning van: ''Hé, dat is leuk dat je die shirtjes gesponsord hebt''. Zo ken ik een voorbeeld dat een team een keertje de werf van haar sponsor een keertje helemaal heeft aangeveegd. Dat is maar een klein gebaar, maar het is er wél eentje! De basis begint in ieder geval bij het elkaar kennen. Dat geldt voor 't Kroegske iets meer dan dat voor de andere twee sponsoren hier aan tafel.

Is er een direct belang te noemen tussen jullie bedrijven en de sponsor activiteiten?

John: Ik denk dat ik de enigste van de drie ben hier die er wel het één en ander direct van merk.

Leo: Nouja, ik denk dat ik eerlijk ben als ik zeg dat ik door de sponsoring geen pomp meer verkoop.

Ad: Voor mij geldt hetzelfde. Ik zet niet ineens meters extra vangrail, omdat ik bepaalde verenigingen sponsor.

Hoelang zijn jullie eigenlijk al sponsoren van Spoordonkse Boys?

John: Vanaf 1991 al zoiets. Begonnen als bord sponsor. Daarna een keer als shirtsponsor, maar ik weet niet exact van wie. Dat maakt me ook niet zoveel uit. Ik heb zelf ook in de sponsorcommissie gezeten. Ik weet dat je bijvoorbeeld sommige

ondernemers had die het heel prettig vonden om juist dát team te sponsoren waar het zoontje in speelde. Dat hoeft van mij niet. Ik ben van het 2e naar het 4e gegaan en terug, maakt me niet veel uit. Sinds dit jaar ben ik hoofdsponsor.

Leo: Ik ben sinds ’98 sponsor van de Sport & Speldag. In 2009 ben ik hoofdsponsor geworden.

Ad: Ik sponsor Spoordonk sinds 2008. Eigenlijk sinds dat ik hier in Spoordonk ben komen wonen en de kinderen hier zijn komen voetballen. Nu ben ik dus hoofdsponsor van de jeugd en dat is nu het eerste seizoen.

John: Ik denk dat we allemaal een beetje ’’last’’ hebben dat Kees van Tiel van de sponsorcommissie een goede vriend is van ons. Hij betrekt ons natuurlijk als vriend en sponsor bij de club. Overigens is dat met meerdere mensen binnen Spoordonkse Boys. Bij zo’n kleine gemeenschap kent iedereen elkaar en zoekt iedereen elkaar meer op. Je kent elkaar al lang en daar groeien dingen uit.

Waarom zijn jullie juist sponsor geworden bij Spoordonkse Boys als hier ook meerdere verenigingen in de buurt zijn?

John: Je woont, leeft en werkt hier dus ik sponsor iets waarvan ik zie dat de gemeenschap daar baat bij heeft.

Leo: Ik doe het omdat mijn beide zoons voetballen bij Spoordonkse Boys en omdat sponsoring mijn manier is om iets terug te doen. Daarnaast wat John zegt, je woont en werkt hier. Als mijn zoons in Hilvarenbeek zouden voetballen zou ikzelf niet per definitief Hilvaria sponsoren, want ik woon en werk in Oirschot/Spoordonk.

Ad: Ik sponsor nog bij meerdere verenigingen, maar Spoordonkse Boys ook mede omdat ik er veel mensen ken en omdat mijn kinderen daar voetballen. Daarnaast heb ik een bepaald budget per jaar wat ik aan sponsering uit wil geven, en daar paste dit bij.

Leo: Maarja Ad, toen jij vroeger in het 1e hebt gespeeld heb je natuurlijk goud geld verdiend en dat kun je nu teruggeven?

Ad: Haha, we verdienden niks hoor!

En nu door naar de toekomst! Hoelang verwachten jullie nog verbonden te blijven met onze voetbalvereniging? Hoe zien jullie de toekomstige samenwerking?

Leo: Zolang dat de jongens blijven voetballen blijf ik wel sponsoren. Maar ik ben 57, ik houd er een keer mee op. Maar ik weet niet wat de jongens willen. Dat is aan hen.

Ad: Dat is altijd moeilijk te zeggen wat de toekomst brengt. Met mijn voetbalachtergrond heb ik daar geen moeite mee. Maar ze trekken van alle kanten. Ook bij Oirschot Vooruit vragen ze vaak of je niet meer kunt doen. Ik ben voor de jeugd in Spoordonk nu het eerste jaar in gegaan en daar staat een tijdsduur van drie jaar voor. Wellicht in de toekomst een keer hoofdsponsor? Mijn gevoel zit goed, maar er kan altijd van alles gebeuren.

John: Wat Ad zegt klopt, ik heb ook een goed gevoel, maar er wordt inderdaad veel aan je getrokken. Er zijn weken dat ze hier drie keer binnen komen met sponsor aanvragen en dergelijke. Dat is van de Vogelclub tot aan een bepaalde advertentie. Je probeert wel een potje te maken en je daaraan te houden. Maar het is uiteindelijk toch vaak onderbuik gevoel waarop je het doet.

Als laatst, even een zijstap van het ondernemerschap en sponsoring. Wat is jullie meest trotse voetbalmoment als sponsor van Spoordonkse boys?

Ad: De derby’s van Spoordonk tegen Oirschot was altijd mooi. Veel mensen langs de kant en dan is het wel mooi om zelf mee te mogen voetballen, zijn toch mooie herinneringen voor later.

John: In de glorietijd van buurtvereniging ’t Geeneind hebben wij een keertje tegen het 2e van Spoordonk gespeeld. We wonnen gewoon! 3-1. Dat was een mooi momentje. Misschien geen sponsormoment, maar wel een mooi moment.

Leo: Ik vind voor mij het mooiste moment toch wel de promotie naar de 4e klasse. Het was prachtig weer, de beslissende wedstrijd tegen Hapert was tijdens het Dribbeltoernooi, meer dan 1500 man langs de kant en uiteindelijk via een strafschoppenserie wonnen we. Prachtig. Ik heb daar nog een shirtje van hangen in de kast. Dan kijk ik daar wel eens naar en denk: ’’Nou is toch wel mooi.’’ Dat zijn dan mooie dingen. Daarnaast weet ik nog dat de A1 de beker won van UNA. Ook dat was heel mooi.

Hebben jullie nog een afsluitend woord voor de lezers van ons clubblad?

John: Ik denk dat we het samen moeten doen! Een club vaart niet wel zonder sponsors en ook de sponsors willen zich graag in de regio laten zien!

Leo: Inderdaad, samen doen!

Ad: Sport wordt door iedereen beleefd, ook door de sponsors! Maar probeer ook de link terug te leggen naar de sponsor. Daar komt toch een bepaald potje van binnen. Spoordonk is een hechte gemeente en dat moet ook zo blijven en dat doen ze ook goed. Dat merk je pas als je er zelf woont. Waar men in Oirschot soms staat de gapen heeft Spoordonk de bal er al in liggen. Je merkt dat pas als je er zelf woont.

John: Ik heb dan in de sponsorcommissie gezeten en ik schrok ervan dat we hier in Spoordonk nét zoveel sponsoring binnen haalden dan Oirschot. Maar dat maakt natuurlijk niet uit. Ik sluit me aan bij Ad.

Dribbel: Heren bedankt!

DRIBBELGALA

HET BESTUUR VAN DE VOETBALVERENIGING SPOORDONKSE BOYS NODIGT U UIT
OM OP VRIJDAG 3 JUNI VANAF 20.00 UUR NAAR DE FEESTAVOND TE KOMEN IN DE
FEESTTENT OP ONS SPORTPARK

DE FEESTAVOND IS VOOR ALLE DONATEURS, VRIJWILLIGERS, ACTIEVE EN NIET ACTIEVE
LEDEN (BOVEN DE 18) EN NATUURLIJK HUN PARTNERS

DE FEESTAVOND IS ZOALS DE LAATSTE JAREN GEBRUIKELIJK IN GALA-STIJL EN DE ENTREE
IS SLECHTS €15,00 PER PERSOON.

DE ORGANISATIE VAN DEZE AVOND IS IN HANDEN VAN DE ACTIVITEITENCOMMISIE
EN DAT BELOOFT EEN GEZELLIGE AVOND

NAAST DE DRANKJES, HAPJES EN "FILMPJES", IS ER DIT JAAR OOK EEN LIVE-BAND IN DE
FEESTENT.

WIJ HOPEN U MET VELEN TE MOGEN ONTMOETEN OP ONZE FEESTAVOND BESTUUR
V.V. SPOORDONKSEBOYS

SUPPORTERS LANGS DE LIJN

Spelers van Spoordonkse Boys krijgen vaak veel aandacht, maar onze supporters verdienen natuurlijk minstens zoveel aandacht. Deze gladiatoren zorgen voor support, beleving en een optimale voetbalsfeer. Vandaar dat we willen weten wie deze mensen zijn en wat hen keer op keer weer naar ’t Horstje brengt. Hooligan of stille genieter? Je komt er hier achter! We stelde de supporters de volgende vragen:

1. Wie ben je?
2. Hoelang kom je al kijken bij Spoordonkse Boys?
3. Voor welk team sta je het vaakst langs de lijn?
4. Wat is jouw ‘’support stijl?’’ Stille genieter of laat je je stem flink gelden?
5. Wat moet er op of naast het veld gebeuren om jou boos te maken?
6. Welk moment is je als supporter van Spoordonkse Boys het meest bijgebleven?
7. Wat vind je tot nu toe van het huidige seizoen?
8. Wat moet er gebeuren om het huidige seizoen nog mooier en beter te maken dan dat het al is?
9. Hoe denk jij dat we Spoordonkse Boys de komende 10 jaar nog net zo vitaal en gezellig kunnen houden dan dat het nu is?

1. Paul van Heerebeek.
2. Al zo lang als ik lid ben.
3. Ik kom altijd naar het eerste kijken en soms naar het 2de.
4. Stille genieter.
5. Ik kan mij boos maken om onterechte beslissingen.
6. De kampioenschappen, promoties.
7. Ik vind het zeer wisselvallig
8. Nog meer overwinningen, dit kan door vanaf de 1ste minuut strijd tonen en gaan voor de periode titel.
9. Door instroming van de jeugd en support van iedereen de club een warm hart toedraagt.

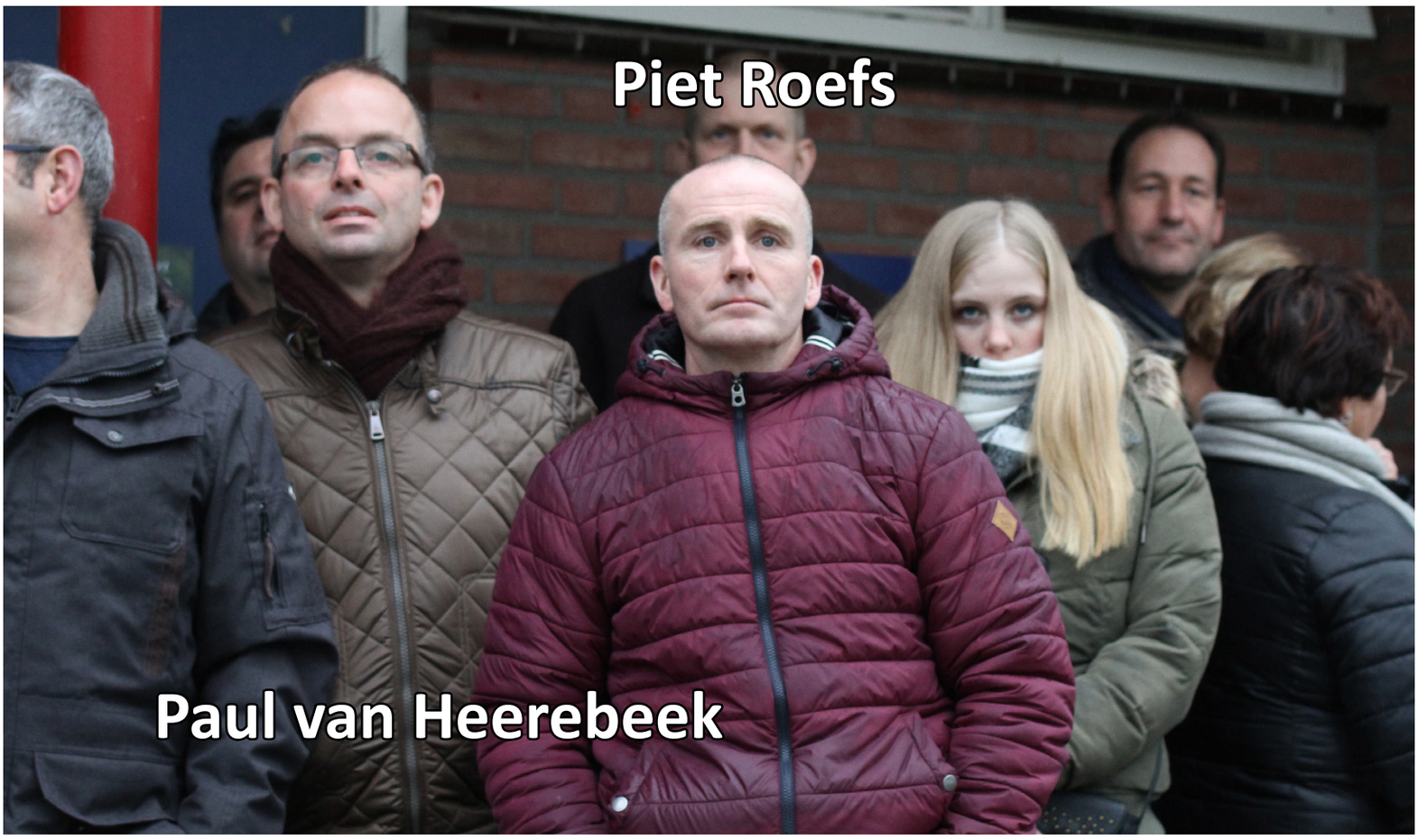

1. Ik ben Piet Roefs, ik ben getrouwd met Henriëtte Hendrikx en vader van Iris en Luc. Ik voetbal bij Spoordonkse Boys sinds de pupillen 4. Vanaf de B-jeugd stond ik in de B1 en daarna in de A1, waarin we nog 1 seizoen in de Top-klasse speelden, hier degradeerden we en het volgende seizoen werden we kampioen. Daarna heb ik 1 seizoen in t 4e gevoetbald, toen enkele seizoenen in t 3e Een paar jaar geleden ben ik gestopt met voetballen.
2. Ik ben lid sinds 1977 en kom sindsdien regelmatig op het Sportpark. Ik kijk een paar keer per jaar naar ons 1e elftal, dit zal wel vaker worden als onze Luc in ‘t 1e elftal mee mag doen.
3. Voor de A-jeugd en sinds een paar weken ook naar ons 1e elftal.
4. Ik ben denk ik een stille genieter, maar diegene die bij mij in de buurt staan zullen mij soms toch wel horen.
5. Een slechte scheidsrechter of een irritante voetballer.
6. Toen ons 1e elftal tijdens het Dribbeltoernooi promoveerde een paar jaar geleden.
7. De A-jeugd speelt soms heel goed en soms is het wat minder, dit geldt denk ik ook voor ons 1e elftal, maar hier heb ik nog maar 4 wedstrijden van gezien.
8. Als de spelers elke wedstrijd zich voor 100 % inzetten dan komt het met de resultaten wel goed en wordt het ook mooier langs de lijn.
9. Door de jongere generatie in de diverse commissies en besturen te betrekken , zal dit wel goed blijven gaan. Ik hoop dat we steeds op veel vrijwilligers mogen blijven rekenen want die zijn onmisbaar voor ons” Clupke”.

1. Frans Hoppenbrouwers. Getrouwd met Nel.
   Vader van Miriam en Mark. En Opa van kleindochter Suus en Liz.
2. Al zo lang als de kinderen bij de Boys voetballen, Miriam heeft ook een aantal jaren
   Bij de jeugd gevoetbald. Mark voetbalt nog bij het eerste, Dus al ruim 20 jaar.
3. Ik sta het vaakst langs de lijn bij het eerste waar Mark voetbalt.
   Bij de uit en thuis wedstrijden als het kan.
4. Allebei wel wat, net hoe de wedstrijd verloopt.
5. Onterechte beslissingen van scheidsrechters en vlaggers.
   Gemene en harde overtredingen van spelers.
6. De wedstrijden tegen Wilhelmina(Den Bosch) en Taxandria (Oisterwijk) voor promotie naar de 3de klasse, dat zijn wedstrijden om nooit te vergeten.
7. Het seizoen verloopt tot heden vrij goed, we hadden wel een paar puntjes meer mogen hebben, ooit zit het mee of tegen, maar de clubs zijn wel aan elkaar gewaagd.
   Op moment is de 4de klasse mooi voor de Boys.
8. Zorgen dat we geen blessures oplopen en proberen te scoren dan kunnen er nog wel wat punten gehaald worden, en een periodetitel zijn we meestal ook wel gewend om een te halen, waarom dit seizoen niet?
9. Zorgen dat er voldoende jeugd bij de boys gaan voetballen dat zal wel lukken, want er word veel voor de jeugd gedaan, en een kleinere vereniging is ook wel in trek bij de jeugd. Vrijwilligers zijn ook belangrijk, heb je gewoon nodig. Gezellig zal het wel blijven, we kennen niet anders, zeker nu de kantine opgepimpt is. Het is er KEIGEZELLIG.

Frans Hoppenbrouwers

1. Johan Verhagen
2. Afgelopen 7 jaar praktisch elke wedstrijd. Daarvoor +- 20% van de wedstrijden gedurende 10 jaar.
3. ’T eerste.
4. Ik laat me af en toe wel horen. Zoveel mogelijk positief. Af en toe wat flauwekul.
5. Ik word niet zo snel boos. Iemand opzettelijk proberen te blesseren kan ik niet tegen. Naast het veld is het moeilijk om me boos te krijgen.
6. Toen we met de A1 kampioen werden in Steensel, John Beerens en ik als trainers. Met de huifkar naar Spoordonk. Eerst naar het graf van Fedor v.d. Heuvel, een maat van veel van de spelers. De stilte die er toen was maakte misschien wel het meeste indruk. Daarna natuurlijk plankgas gefeest met die graskalveren.
7. Best goed! Een beetje moeilijke start gehad maar het loopt nu behoorlijk.
8. Af en toe met de bus naar een uitwedstrijd, net als Vessem. Zo krijg je mooie wisselwerking met supporters van andere clubs. Lijkt me mooi met sommige verenigingen.
9. Zorgen dat de jeugd plezier in het voetbal houdt. Proberen dames te betrekken bij de club, korfbal of damesvoetbal.

Frans Rijnen technisch installatie buro b.v.

Holland Air Pumps

DE STAPPERIJ

GAST
Makelaardij & Assurantiën

Selectieweekend 2015

Van vrijdag 10 juli tot zondag de 12 juli stond het jaarlijks teamweekend van de selectie weer op het programma.
Bij elkaar twee nachten en dagen vol ongein, slap gezever en voetbal. Het weekend vond plaats in Oirlo in kampeerboerderij de Walnoot.

Nadat alle teams gearriveerd waren op de kampeerboerderij en het eerste pilsje open getrokken was begon het programma. Dit begon met een klassieke ontgroening van de nieuwe jongens. Dit waren Peter Vogels, Koen van Gils, Rick van de Pasch, Rik van de Ven en Youri Witlox. De heren moesten een hindernis parcours afleggen en hier een ei intact houden van begin tot eind. Eigenlijk kan ik hier best kort over zijn. De twee mooiste dingen van deze ontgroening waren dat de rest van de selectie ook eieren kreeg waarna een massaal ei-gooi gevecht ontstond en dat Koen van Gils ontzettend hard op z'n plaat ging halverwege het parcours. Haha.

Na deze korte ontgroening werden alle teams uitgenodigd om naar de grote zaal van de kampeerboerderij te komen voor een sportief quizje. De bonte verzameling van verschillende teams moesten het tegen elkaar opnemen in een gevecht wat eigenlijk bedoeld was als epische krachtmeting om kennis, intellect en inzicht. Dat werd het niet... Het werd veel beter! Het werd een episch gevecht om het team wat het hardst kon "bakkessen"! Na elke vraag probeerde het Flower Power team nog harder te schreeuwen dan de Paters en de Hollandse Meisjes, waarna de altijd rustige Nerds en Morphsuits de boel weer konden sussen. De organisatie had enkele hersenkrakers opgesteld zoals: "Wie heeft zoal aangepapt met dit meisje?" en "Wie van de Selectie heeft sterke Chinese roots?" Deze werden over het algemeen goed beantwoord. Na de quiz kon er nog tot in de vroege uurtjes gestefstundpiloot, gekrokodilt en gebeerpongd worden en dat ging eigenlijk heel keurig. Minus de kapotte pingpongtafel en TL buis... En voor het eerst in de historie van teamweekend hadden we heel de avond en nacht nog geen mot gehad met de eigenaren! Maar het zou geen selectieweekend zijn als er toch niet één keertje gekloot zou worden. Na teveel herrie e.d. heeft de eigenaar de politie gebeld. Toen de blauwe heren arriveerden bij de kampeerboerderij deed iedereen het wat rustiger aan, behalve ene A.Smetsers. Gesterkt door het feit dat de bromsnorren "Toch gin nekklem meer mochtuh doen" probeerde A.Smetsers de dienders weg te jagen. Men was niet onder de indruk, vertelden ons dat we het ff rustiger aan moesten doen en dat deden we dan ook. Rond 5 ging iedereen onderhand is slapen.

Zaterdagochtend begonnen de meeste met een broodje ei of worstenbroodje met een bakkie koffie of sap. Een enkeling waagde zich alweer aan het bier. Na wat getrap met een balleke gingen we rond 13u naar het adres waar de activiteiten plaats zouden vinden. Volume op 80, téveel mensen in een autootje en gas erop, op zoek naar wat gezonde beweging. De organisatie had drie voetballende spellen voor ons in petto bij een activiteiten complex, namelijk biljartvoetbal, levend tafelvoetbal en bubbelvoetbal. Vooral het bubbelvoetbal viel bij veel jongens in de smaak. De combinatie van rennen, duwen, springen en beuken is voor velen Spoordonkse Boykes blijkbaar wel weggelegd. Na een tijdje was het voetbalfeest helaas voorbij en we gingen hongerig terug naar de kampeerboerderij. Daar stond een lekkere bbq van Verhage voor ons klaar. Net als vele weekenden was ook deze keer Verhage erbij met het nodige vlees en lekkere salades. Heerlijk! Toen iedereen goed vol zat en het bier alweer rijkelijk vloeide vertelde de organisatie de locatie waar we op stap gingen. Het werd de kermis in het bruisende Panningen! Gevaarlijk dichtbij de Limburgse wereldsteden Roermond en Venlo dus we wisten dat wij als über Brabo's de boel daar eens lekker op stelten konden gaan zetten. Iedereen maakten zich klaar. De kapsels geföhnd, de gezichtjes geplamuurd en de haartjes geschoren. Net toen we de bus in wilden stappen kwam de organisatie met een mededeling. We gingen niet zomaar op stap om wat te drinken, we kregen zowaar een gehele opdrachten lijst mee! Mensen die bekend zijn met het fenomeen "Crazy 88" zullen het kennen. Het is een lijst met allerlei opdrachten variërend van simpel tot lastig, van gênant tot domweg idioot. Kortom: Iets voor ons!

Na de lijst per team bestudeerd te hebben werden de eerste punten in de bus al meteen gescoord. Laat de buschauffeur nu nét kaal zijn geweest, en laat nr. 25 van de lijst nu nét "Lik een kaal hoofd" zijn! Hoppatee, 15 punkten! De sfeer zat er natuurlijk goed in en al snel arriveerden we op Panningen kermis. Men neemt een boel losgeslagen, testosteron gevulde, jongetjes. Zet ze bij elkaar op een uitgaansgelegenheid (bij voorkeur een kermis in Limburg). Laat ze geld lappen. Zet een

veelvoud aan bier op tafel en geef ze vooral iets te doen onder het stappen. Hiervoor was de crazy 88 lijst heel handig. Met 30 man sterk zochten we een fijn plekje in de open feesttent, bestelden een aantal biertjes en al snel werden de punten binnen gehaald. Of het aan ons lag of aan Sjoerd van Ham zijn kaaklijn weten we niet, maar de dames kwamen met hordes op deze fijne Brabantse hapjes af! Al snel werden de eerste opdrachten gedaan. Vrouwen zoenden met elkaar (nr. 16), er werd gemotorboat (nr. 22) er werd mét en zonder vrouwen op de bar gedanst (nr. 28) en lapdances weggeven (nr. 4)! Helaas moesten de wat mindere opdrachten ook gedaan worden, want iedereen ging volop voor de punten. Maar gelukkig waren deze minstens zo leuk vanwege het vele leedvermaak. Jongens werden in hun ballen getrapt (nr. 20), er werden adjes getrokken uit andermans schoen (nr. 21) en mensen kregen bitchslaps (nr. 24). Al deze Brabo's, dat waren de Panningers niet gewend en al snel hoorden we vanuit allerlei hoeken van de kermis dat er een aantal dolle voetbalgasten bezig waren een opdrachtenlijst uit te voeren. Mooi, we hadden naam gemaakt! Na nog een laatste keer gevraagd te hebben of we tóch niet naakt in de Booster mochten (nr. 7) zijn we toch maar huiswaarts gekeerd. Maar niet voordat we nog een aantal souvenirtjes voor thuis mee hadden genomen (nr. 18).

Het feest was nog niet voorbij toen we thuis waren. Men vond het nodig om nog een beetje te stoken en lekker een vuurtje te gaan maken. Tegen de kou waarschijnlijk. In een moment van totale verstandsverbijstering besloten sommigen het vuurtje niet in de vuurkuil te maken, maar op de terrastafel te maken. Iedereen vond het eigenlijk wel mooi, alleen was de eigenaar er minder blij mee... Mooi zo'n voetbalweekend! Ook deze nacht sliepen de meeste rond een uur of 5.

Op zondag stond iedereen met een gezonde kater op en begon de grote schoonmaak van het pand. Gelukkig maken veel handen licht werk en de schoonmaak was binnen twee uurtjes gefixed. Eén ding hadden we nog tegoed: De uitreiking voor het team met de meeste punten! We zouden het haast vergeten, maar er zat zowaar een wedstrijd element in dit weekend! Niemand weet tot op heden hoe het kon, maar het Flower Power team had de meeste punten verzameld (Mede dankzij Sjoerd en zijn vele 'acties' op Panningen kermis) en had een cadeautje tegoed. Het team van vijf mocht plaatsnemen in de hoofdzaal. Na lang wachten ging de muziek aan (BOOOOOMBAAAA!) en uit de deur kwam een pracht van een meid (ahum). Deze artieste mocht de Flower Power jongens gaan voorzien van een leuk dansje. De organisatie had zeer goed haar best gedaan om een mooie dame uit te kiezen. In ieder geval eentje met vaardigheden. Het kaarsvet, slagroom en zweepslagen vlogen de jongens om de oren. Soms op plekken waar je het liever niet had... Maar gelukkig kwam er door geklungel van de organisatie met de muziek relatief snel een einde aan ;)

Na deze show konden de tassen gepakt worden en weer terug gereden worden naar het thuisfront. Al met al een weekend vol gekkigheid en gelach. Organisatie, écht kei bedankt!

Naam: Susan Beekmans
Geboren: 6 januari 1992
Activiteitencommissie

De Griffel!

Beste leden van de Spoordonkse Boys, vrienden en lezers van de Griffel,

Als eerste wil ik mijn medegenoot van de activiteiten commissie Jan Verhouden bedanken voor het doorgeven van de Griffel.

Laat ik me even voorstellen voor de mensen die me nog niet kennen al acht ik die kans erg klein. Mijn naam is Suzan Beekmans, 23 jaar oud, woonachtig in de Michiel de Ruyterlaan te Oirschot.

In het dagelijkse leven ben ik te vinden op Eindhoven Airport. Ik ben hier in maart 2014 begonnen als Flight Dispatcher. Dit houdt in dat je verantwoordelijk bent voor een turn-a-round van een toestel. Zo zorg je ervoor dat de passagiers veilig vanuit het toestel naar de aankomsthal lopen, de gate opent, passagiers met assistentie hulp aanbiedt, gate sluiten op -10 (10 minuten voor vertrektijd), bagage zoeken van passagiers die niet op tijd bij de gate zijn en natuurlijk contact met het cabine- en cockpit personeel. In februari 2015 ben ik naast Flight Dispatcher ook Loadmaster geworden. Dit houdt in dat je beladingen maakt voor een toestel. Dit is erg belangrijk want hier ga je kijken of het gewicht goed verdeeld is. Dit kun je aanpassen met passagiers verplaatsen of de bagage in het ruim.

Mijn voetbalcarrière is begonnen toen ik een jaar of 16 was. We hebben toen een nieuw meisjesteam opgestart. We speelden toendertijd een aantal jaar basketbal met onze vriendinnengroep en besloten dat we wel wat anders wilden. We waren al veel op het voetbalveld te vinden, want we moesten de jongens natuurlijk wel aanmoedigen! Zo gezegd zo gedaan. Eerst een jaartje getraind met zijn allen. Deze intensieve en leerzame trainingen werden gegeven door Ad Neggers en Wim van Gerven. Dit hebben we een jaartje volgehouden en daarna zijn we wedstrijden gaan spelen. Tijdens dit jaar zijn er wel een aantal meiden afgevallen die het toch niet zo leuk vonden, maar daar kregen we natuurlijk weer nieuw talent voor terug. Zo hebben we een aantal jaren als Meisjes A1 op zaterdag competitie gespeeld. Daarna zijn we gaan voetballen bij Dames 1 waar we vele mooie momenten samen hebben beleefd. Al moet ik zeggen dat het kampioenschap in 2012 toch wel heel mooiste moment was. De alles beslissende wedstrijd daags voor Koninginnedag hebben we gewonnen met 4-1. Daarna kregen we een 3 uur durende rit in de Pine & Classics bus door Oirschot en omstreken en als afsluiter feest in de kantine. Wat een mooie dag was dat!

Afgelopen seizoen zijn we helaas gestopt met het damesteam van Spoordonk. Dit kwam omdat we niet genoeg speelsters over hadden om te voetballen op zondag. Heel erg jammer, want ik heb me altijd prima vermaakt bij de Boys. Wel ben ik nog steeds lid van de activiteitencommissie waar ik me ook alweer een aantal jaren voor heb ingezet. We organiseren het hele jaar dooractiviteiten voor jong en oud, zoals gala-avond, bosspellen, thema avonden, bierkrat stapelen en zo voort.

Tot slot wil ik de Griffel graag doorgeven aan mijn grote vriend en voormalig lid van de activiteitencommissie Sjors van Rooij. Hij is dan wel gestopt bij de activiteitencommissie, maar misschien kunnen ze zo'n enthousiaste vrijwilliger als hem wel ergens anders voor gebruiken bij de club.

Met vriendelijke voetbalgroetjes,
Suzan Beekmans

pitch en putt

oirschot

H & F

HAKSEL EN FOURAGEBEDRIJF
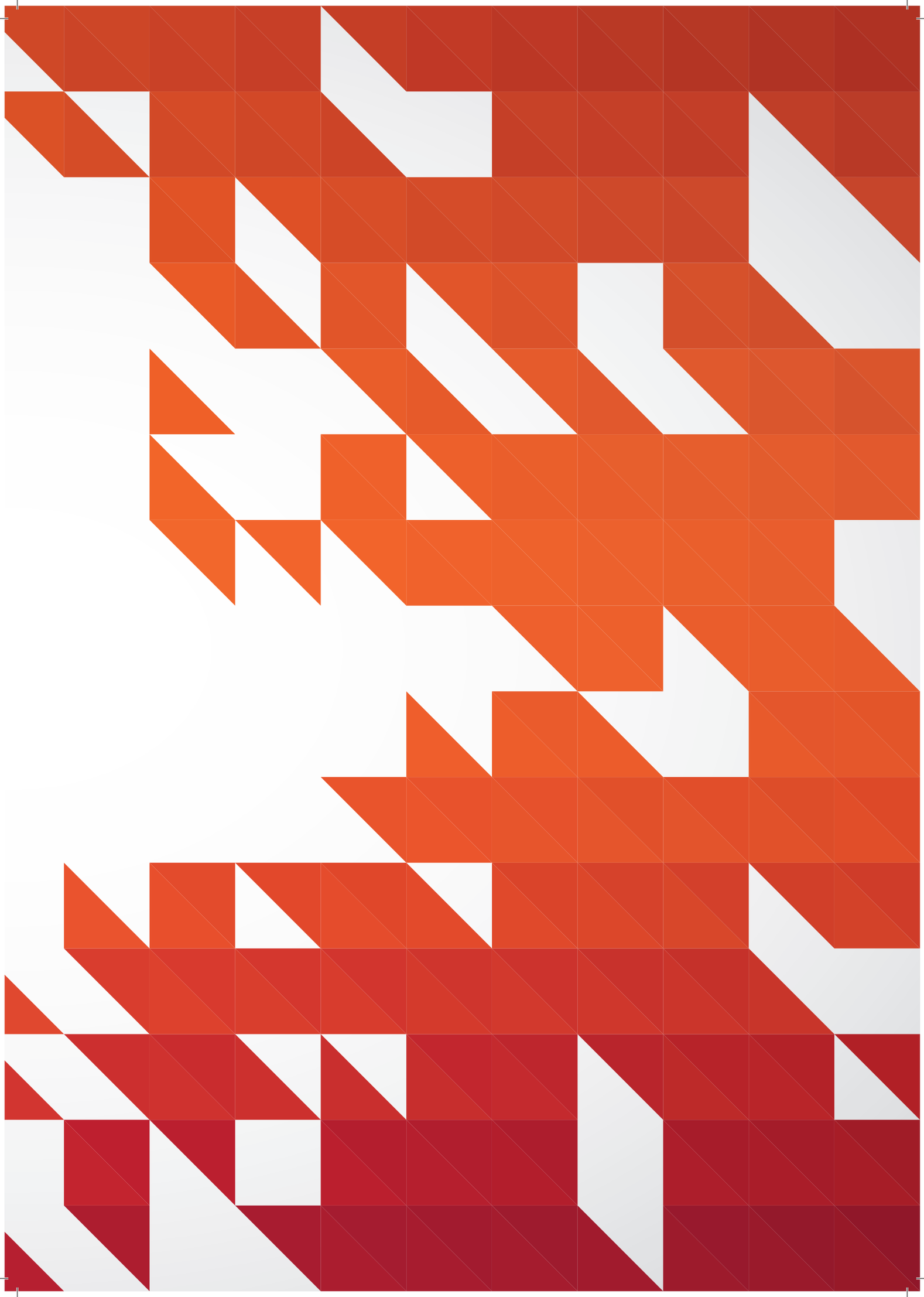
HOOI - STRO - STROOISEL